

PRIĖMIMAS JUNGTINĖSE TAUTOSE

Mano ankstenės ir
dabartinės pastabos
Jonas P. Lenktaitis

Šių metų Lietuvos Nepriklausomybės ir Respublikos atkūrimo minėjimo svarba kitaip gali suprasti asmenys, dalyvavę ir džiūgavę 5 - 10 ar 20 metų minėjimuose. Tokių asmenų jau nedaug liko. Jiems sunku apsiprast su mintimi, kad toks "stebuklas" įvyko jų amžiuje ir Lietuva vėl atgimė laisva. Tokioje netikėtoje politinėje apgaubtyje šiais metais ir įvyko Nepriklausomybės atkūrimo minėjimas. Įvyko ne nuomotoje patalpoje kaip anksčiau, bet Jungtinių Tautų Organizacijos pastate, nuolatiniais delegatams skirtose patalpose. Dalyvau ti galėjo tik asmenys turintieji pakvietimus. Jie buvo gražiai atspausdinti.

Išėjęs iš Grand Central geležinkelio stoties palengva žingsniavau 43-ja gatve Jungtinių Tautų pastato kryptimi. Prieš gatvės galą leidausi žemyn plačiais akmeniniais laiptais į I-ją avenue, kurios rytinėje pusėje yra Jungtinių Tautų pastatas. Lipdamas suskaičiau 43 laiptus. Anksčiau toje vietoje buvo 3-jų automobilių garažas. 1954 metais su siorganizavus Pavergtoms Jungtinėms Tautoms tame garaže įsikūrė tos organizacijos būstinė ir ant stogo iškėlė Albanijos, Bulgarijos, Čekoslovakijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos, Lenkijos, Rumunijos ir Vengrijos vėliavas.

Garažas priklausė Tudor City Bendrovei valdančiai I-sios avenue vakarinę pusę tarp 40-sios ir 44-sios gatvių, susidedančią iš daugiau kaip 1.000 brangios kainos butų. Jungtinės Tautos atsiėmusios iš Lake Success į naująsias patalpas jau rado Pavergtųjų Tautų vėliavas, plevėsuojančias kitoje gatvės pusėje prieš pat įėjimą. Tai nepatiko tuolaikiniam Sovietų atstovui Andrey Višinskiui ir jis ėmėsi visokių priemonių vėliavas nuo garažo nušalinti. Derybos truko eilę metų. Vėliau aplinkiniais keliais teko patirti, kad Sovietų Sąjunga sumokėjo didelį sumą pinigų Tudor City Bendrovei.

Gražiai pasipuošę ir liksmai nusiteikę šokėjai kviečia į Mažąją tautinių šokių šventę. Iš kairės Lana Vyšnionytė, Dainius Šilgalis ir Renė Motiejūnaitė – Booth, Grandinėlių studentų grupės vadovė. Plačiau skaityk 6 psl. V. Pliodzinsko nuotr.

Pavergtosios Tautos teismo keliu buvo iškraustytos, garažas nugriautas o abiejose pusėse 43-čios gatvės buvo pastatyti platūs akmeniniai laiptai vedantieji žemyn į I-ją avenue.

Eidamas per avenue skaičiau žingsnius. Nuo šaligatvio ligi šaligatvio kitoje avenue pusėje suskaičiau 70 žingsnių. Nuo čia ligi vėliavų stiebų eilės galėjo būti dar tiek pat. Stabtelėjau ir apsisukęs pažiūrėjau į bu-

vusio garažo vietą ir pagalvojau, kad Baltijos Respublikų vėliavoms reikėjo 47 metų, kad atsistotų joms priklausančiose vietose laisvųjų tautų šeimos tarpe.

Tai visų trijų Baltijos kraštų gyventojų, o ypač jaunosios kartos nuopelnas už tautinės minties sąvokos išsaugojimą, o aplinkyboms keičiantis už sąlygų panaudojimą tautiniams siekimams įgyvendinti.

(Nukelta į 7 psl.)

MAŽOJI ŠOKIŲ ŠVENTĖ CLEVELANDE

Aleksandra Sagienė

Atvelykio šeštadienyje, balandžio 25 d., 7:30 v.v., Grandinėlių ansamblis rengia Mažąją šokių šventę Clevelande. Ji įvyks DMNP auditorijoje, ten kur klebono Gedimino Kijausko globboje, dirba visi šokėjai.

Programoje dalyvaus Šv.

Kazimiero lituanistinės mokyklos vaikų, Grandinėlių ansamblio studentų ir veteranų grupės. Jos visos aktyviai ruošiasi IX Išeivijos lietuvių tautinių šokių šventei Chicagoje, liepos pradžioje.

Šv. Kazimiero lituanistinės mokyklos du aštuonių porų ratelius moko mokytojos Eglė Laniauskienė, pati ilgus metus šokusi Grandinėlių, ir Rita Kliorienė, chorvedė, pranešė, buvusi Grandinėlių ansamblio muzikos direktorė.

Eglė Laniauskienė, taip pat, savistoviai dirba su Grandinėlių veteranų grupe, ruošia šokėjus jau trečiai šokių šventei. Jos išmokyti veteranai pasirodys pirmą kartą DMNP auditorijos scenoje.

Clevelando Mažosios šokių šventės programos pagrindu bus Grandinėlių studentų grupės šokėjai. Jie atliks ne tik IX šokių šventės repertuaro dalį, bet scenon išves ir Lietuvos choreografės Elenos Morkūnienės bei Liudo Sagio grupėje pastatytus lietuviškus sceninius liaudies šokius.

(Nukelta į 10 psl.)

Į Vasario 16-sios priėmimą J. Tautose atvyksta Norvegijos Amb. Martin Huslid, kurį pasitinka Amb. Simutis su ponia, Gintė Damušytė ir Algimantas Gureckas. L. Tamošaičio nuotr.

Girdėta iš Vilniaus

Balys Gaidžiūnas

• LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO ANTROSIOS METINĖS – KOVO 11 ŠVENTĖ per visą Lietuvą vėl nuskambėjo nauju ryžtu dirbti ir nepriklausomybę greičiau laiku įtvirtinti.

Pagrindinė šventė vyko Lietuvos sostinėje Vilniuje, 11 val. pradėtu iškilmingu posėdžiu, kuriame dalyvavo parlamento ir vyriausybės nariai, aukštieji dvasiškiai, ambasadoriai iš kitų kraštų ir draugiškų valstybių specialiai į šventę atvykę svečiai, Lietuvos rajonų atstovai. Apžvalginės kalbas pasakė Aukščiausios Tarybos pirmininkas Vytautas Landsbergis ir ministras pirmininkas Gediminas Vagnorius.

3 val. vyko Lietuvos kariuomenės paradas, kariūnų priešaika, patriotinės kalbos. Dalyvavo tūkstančiai vilniečių ir iš kitur atvykusių svečių. Kalbose atsispindėjo visų troškimas, kad tik iš Lietuvos greičiau būtų išvesta svetima kariuomenė, kad visuose valdžios padaliniuose baigtųsi ginčai, pakiltų darbingumas, kad nepriklausomybė kasdien stiprėtų.

• LIETUVOJE JAU SENOKAI KALBAMA, kad atsikratant komunistinių paminklų, komunistiniais vardais krikštytų koldikių, miestų, mokyklų, gatvių pavadinimų, dar vis tebėra nepakeistas Sniečkaus vardu išaugintas 32,000 svetimkalbis miestas.

Tą reikalą svarsčiusi Lietuvių kalbos komisija, pritarė Mokslo kultūros komisijai, kad tą miestą reikia vadinti netoli esančio ežero – Drūkšiai vardu. Bet kaip ištikrųjų tas miestas bus pavadintas, dar nenukurta, tik visi sutaria, kad vardą reikia pakeisti.

• A.T. PIRMININKAS VYTAUTAS LANDSBERGIS, su patarėjais penkis dienas išbuvęs Japonijoje, kovo 9 d. grįžo į Vilnių. Jo vesti pokalbiai su Japonijos politikais pramonininkais ir prekybininkais, žada duoti vaisių. Jis parvežė mūsų ministeriui pirmininkui G. Vagnoriui kvietimą, kad dar šį mėnesį jis keliautų į Japoniją svarstyti japonų investicijas, kurios padėtų Lietuvai greičiau ir lengviau įeiti į ekonominį savarankiškumą.

• LIETUVOS RADIOJO IR TELEVIZIJOS REŽISIERIUS Virginijus Kubilius, protestuodamas prieš jo norą nevykdyti, jau kuris laikas badauja. Jau antrą kartą jis buvo pakviestas bado streiką baigti ir konkrečiai išdėstyti savo programą, jei tokia turi ar gali paruošti.

• KARININKŲ RAMOVĖS VARDAS LIETUVOJE ŽINOMAS NUO 1919 METŲ, bet jis išpopuliarėjo, kada Kaune buvo pastatyti, pagal architekto Stasio Kudoko projektą, dideli rūmai. Didžioji dalis kauniečių tuos rūmus vadino Trijų Milžinų rūmais – pagal skulptoriaus Pundžiaus, ant viršutinio karnizo pastatytus tris milžinus.

Sovietams okupavus Lietuvą, rūmai buvo nusavinti ir juose įkurdinta sovietinis karininkų klubas. Lietuvai išsilaisvinus kelis kartus buvo prašyta, kad jie būtų atiduoti lietuviams kariams. Deja, buvo nuolat atidėliojama. Šią savaitę, lietuviai kariai tuos rūmus užėmė ir pastatė savo sargybas.

• DARBO BIRŽOS VADOVĖ MARYTĖ RASTENYTĖ PRANEŠĖ, kad šiuo metu yra įsiregistravę 11,000 bedarbių, kurie gauna bedarbių pašalpas. Savo pranešime ji minėjo, kad bedarbių skaičius, su mokyklų mokslo pabaiga ir naujų mokslus baigusių antplūdžiu, bedarbių žymiai padaugėsia.

• BUTŲ PRIVATIZACIJAI kol kas atiduota 1/2 milijono butų. Iki šiol privatizuota tik 72,000. Privatizavimas eina labai palengva ir nemanoma, kad jis greit pasibaigtų.

• PAGALIAU NUTARTA, kad alyvos uostas bus statomas Pirmoje Melnragėje, netoli Klaipėdos. Ten reikės iškirsti 24 ha vidutinio gerumo miško. Olandų alyvos specialistai tyrinėja statybos kaštus.

• SVETIMOS KARIUOMENĖS IŠVEDIMAS IŠ LIETUVOS TEBEDELSIAMAS. Iš Vilniaus rajono išvesta tik apie 100 kareivių ir karininkų drauge, o iš Kauno rajono, auto remonto dirbtuvių, tik 9 kareiviai. Ar dar keli kareiviai išvesti iš kitų vietų, nepranešama.

Lietuvos derybų komisija yra paprašiusi Rusijos komisijos, kad kovo 16-20 dienomis būtų sušauktas antras pasitarimas, kuris iš naujo pajudintų derybų klausimus.

• NEPASITVIRTINO LIETUVOS PROKURATŪROS noras, kad mūsų tardytojai galėtų surinkti žinias iš pačių rusų šaltinių, kas kalti už Medininkų žudynes ir pučą. Rusijos aukštieji pareigūnai atsisako paklusti kitos valstybės prokurorams.

• ALGIRDO GREIMAUŠ PALAIKAI, didelėmis iškilėmis palaidoti prie Kauno esančiose Petrašiūnų kapinėse kovo 10 d. Apie Algirdo Greimaus mokslinius darbus tuoj po laidotuvių numatyti pranešimai prancūzų ir lietuvių kalbomis Vilniaus universiteto aplinkoje.

• PRANAS KURIS, Lietuvos ambasadorius Belgijai, Belgijos karaliui įteikė skyriamuosius raštus, o Vilniuje Vyt. Landsbergiui skyriamuosius raštus įteikė Meksikos ambasadorius.

• ŠIAME PUSLAPYJE, kad ir pavėluotai, nes rašinys siųstas senuoju Dirvos adresu į St. Clair gatvę, spausdiname "Pupžydis arba Vilniaus radijo bėdos". Jame abejojama

Patį vargingiausią metų, kai reikdavo gerokai susiveržti diržą, žemaičiai vadinavo pupžydiu. Mat, pupoms pražydėjus pernyktė duonelė ir bulvės jau būdavo suvalgytos, o naujo derliaus tekdavo palaukti.

Toks sunkus, lemtingas "pupžydis" vis labiau jaučiamas mūsų Tėvynėje. Esam priversti su atodūsiu daug ko atsisakyti, dar ir dar kartą apsižiūrėti, ar kur nebūtų įmanoma sutaupyti gyvybiškai svarbiems reikalingam vieną kitą milijoną rublių.

Lietuvos radijas ir TV, ypač nukentėjus per kruvinus praėjusių metų įvykius, dabar labai sunkiai suduria galą su galu, – tai liudija ir man įteiktas laiškas, kurį atsiėmė į JAV. Norėčiau su juo supažindinti Jūsų laikraščio skaitytojus.

TAIP RAŠO:

Šiuo laišku Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatas Kazys Saja Lietuvos radijo ir televizijos įgaliojamas spręsti reikalus, susijusius su Vilniaus radijo laidų užsieniui transliavimu.

Subyrėjus Sovietų Sąjungai, subyrėjo ir jos turėtas trumpųjų bangų siųstuvų tinklas, kuriuo iki pastarojo meto naudojamos retransliuodami Vilniaus radijo laidas užsieniui. Dabar derybas dėl tų siųstuvų nuomos tenka vesti ne su Maskva, kaip anksčiau, bet atskirai su Rusija, atskirai su Ukraina, net su atskirų siųstuvų techninėmis tarnybomis. Tos derybos, vienaip ar kitaip, vyksta, ir tikimės, kad siųstuvus mums pavyks išlaikyti.

Bet kas jau dabar yra visiškai aišku – už tuos pačius siųstuvus tektų mokėti dešimteriopai daugiau – apie 3 milijonus rublių. Lietuvos radijui ir televizijai tai iš tikrųjų labai didelė našta.

Vilniaus radijas visų pirmausia tarnauja išeivijos interesams, tad mūsų mintis šią akimirką ir būtų tokia – ar negali išeivija per savo organizacijas sukurti fondus ar panaudoti jau esamus, kad iš dalies galėtų finansuoti

reikalingumu radijo transliacijų lietuviams į užsienius.

Kaip geriau jas organizuoti vienas klausimas, o kitas – ar jos reikalingos. Pilnai pasisakau už reikalingumą. Tik per radiją kalbančius reikia geriau atrinkti. O ypač kalbėtojus svečius be repetitorijos neleisti, jei norite turėti klausytojų pasitikėjimą.

Neteisingai jums rašo tie, kurie sako, kad lietuviškų laidų klausytojų tėra tik kelios dešimtys. Kiek aš žinau, vien Clevelando rajone tokių kelios dešimtys. Jie, kai prasideda girdimumo trugdymai, teiraujasi kokia banga tuo metu veikia ir kuria banga dar galima kiek girdėti. Iš tokio teiravimosi ir asmeninių susitikimų žinau, kad jų yra daug.

• LIETUVOS PARLAMENTAS KOVO 12 D. NUTARĖ, kad gegužės 23 d. yra terminas pasisakyti už prezidentinio posto įvedimą. Už balsavo 100 atstovų, 9 prieš ir 2 susilaikė.

Pupžydis arba Vilniaus radijo bėdos

ti Vilniaus radijo užsieniui transliavimo kaštus?

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatui Kaziui Sajai maloniai tarpininkaujant, su Jūsų pagalba tikimės šią problemą sėkmingai išspręsti.

Lietuvos radijo ir televizijos generalinis direktorius Skirmantas Valiulis

Štai tokios tokelės... Kad nereiktų iš karto atkisti prašytojo kepurės, pasvars-tykim, ar ta valandinė laida iš tiesų reikalinga užsienio lietuviams. Girdėjom nuomonų, kad tos laidos Jungtinėse Valstijose klausosi vos kelios dešimtys tautiečių, todėl, kažin ar verta eikvoti tris milijonus rublių arba 30 tūkstančių dolerių.

Kiti siūlo mažinti lėšas ir laidos trukmę, dar kiti siūlo pakeisti informacijos perda-

vimo būdą. Užsienyje leidžiamų laikraščių, žurnalų redakcijos, vietinio radijo valandėlių rengėjai galėtų pasidaryti Vilniuje pradedančio veikti elektroninio pašto adresatais ir operatyviai gautą informaciją iš Lietuvos paskleisti savo skaitytojų ar klausytojų tarpe.

Gal mūsų tautiečiai rastų dar kitokių pasiūlymų? Maloniai prašyčiau savo atsiliepimus nedelsiant pasiųsti

Lietuvos Respublikos Generaliniam Garbės Konsului P. Vytautui Čekanauskui adresu:

3959 Franklyn Ave.
Los Angeles, CA 90027
Telef. #: 1-805-496-5324

Po kovo 11-sios grįždamas į Vilnių, Lietuvos radijui parvežčiau Jūsų atsakymą.

Su pagarba, Kazys Saja

AR YRA KGB AGENTŲ LIETUVOS AUKŠČIAUSIOJOJE TARYBOJE?

Ir privatinį biznį judrumas

Antanas Butkus

Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatas filosofas Romualdas Ozolas praėjusių metų pabaigoje rašė apie jau dabar pagarsėjusį KGB agentą Juozą. Jei gu teismas patvirtins, kad Virgilijus Čepaitis su KGB ryšius vis dėlto palaikė, jam, beabejo, teks grąžinti A. T. deputato mandatą. Tai būtų jo politinės veiklos logiška pabaiga. Jei tai būtų teisybė ir tokių atvejų A.T. būtų daugiau, kaip tai galėtų paveikti partijų, kurioms priklausė agentai, prestižą, Parlamento autoritetą ir darbingumą? Kaip skirstyti pačius KGB bendradarbius? Kokius įstatymus reikėtų priimti, klausia R. Ozolas ir priduria, kad tuo jau prasidėjo pats nemaloniausias ir gal sunkiausias valstybės vidinio tvarkymosi etapas – dekomunizacija.

Komunizmas laikėsi ant baimės pagrindų, o vykdomą psichinį ir fizinį terorą, partijos vadovaujama or

ganizavo KGB. Viskas brendė baimės terpėje, kurią palaikė tūkstančiai ir gal dešimtys tūkstančių įvairaus laipsnio "bendradarbių" Tai baisiausia kolaboriavimo ir amoraliausia – slapukiška bendradarbiavimo forma.

Debolševizacija, kaip ir denacifikacija yra neišvengiama. Buvęs "Atgimimo" redaktorius Rimvydas Valatka rašo, kad draugas Juozas (KGB agentas) tapo populiariausias praėjusios savaitės žmogus. R.V. stebisi, kad valstybės laikraštis "Lietuvos Aidas" piktinasi, kam keli žurnalistai paskelbė KGB saugumo talkininką tarp A.T. deputatų. Draugas Juozas nebuvo nukairėjęs. Jis žygiavo radikaliausių dešiniųjų pasiūlymų prikyje, sprendė tautines problemas, Sausio 13-tąją paėmė į savo rankas radiją ir likusią Televiziją. Jis tebe-posėdžiauja A.T. ir tebedovauja Nepriklausomybės partijai.

Laikai Lietuvoje pasikeitė, Lietuva atgavo nepriklausomybę, bet požiūris į viešo mo būtinumą, regis, tebėra toks pats.

Klausimą "Kam dirbti?!" išrėkia kas tik skardesnę kakarinę turi. Ir pamirštama, kad žumalistai nėra dievai, (Nukelta į 6 psl.)

LIGHT
HOUSEKEEPING
1 DAY A WEEK
IN LAKEWOOD
521-2803

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DIRVA TEL. (216) 531-8150
FAX. 216 531-8428

P.O. BOX 19191 CLEVELAND, OHIO 44119 - 0191
19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
EDITOR: BALYS GAIDŽIONAS
DIRVA (USPS 157580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA
19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-0191

Second-class postage paid at Cleveland, Ohio • Published Weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. • Subscription per year \$30.00 • Single copy 65 cent.
Prenumerata metams \$30.00, pusei metų \$17.00 • Atskiro numerio kaina 65 centų • Straipsniai pasirašyti pavardėmis, inicialais ar slapyvardžiu nebūtina išreikšti redakcijos nuomonę • Nespaudinti straipsniai grąžinami tik autoriams prašant • Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

BROLIS PETRAS IŠKELIAVO AMŽINYBĖN

Š.m. vasario 19 d. Ellensville, NY. ligoninėje mirė v.s. Petras Jurgėla. Velionis buvo lietuviškos skautijos įkūrėjas – pirmūnas, Lietuvos kariuomenės savanoris – pasiekęs kapitono laipsnį, žurnalistas, rašytojas ir daugelio knygų autorius.

Petras Jurgėla buvo gimęs 1901 m. rugsėjo 30 d. Jersey City, NJ. Iš trijų brolių jis buvo vyriausias. Istorikas dr. Kostas buvo gimęs 1904 m. ir jauniausias – gydytojas Julius 1906 m. Jurgėlų šeima 1914 m. grįžo Lietuvon.

Visi trys broliai Jurgėlos buvo aktyvūs skautiškajame judėjime Lietuvoje. Vyresn. sktn. Petras Jurgėla pradėjo skautybę Lietuvoje – 1918 m. lapkričio 1 d. Vilniuje įsteigdamas pirmąją skautų ir skaučių skiltį. 1919 m. pradžioje Vilniuje jau veikė Vytauto dr-vė (80 skautų) ir Birutės dr-vė (40 skaučių). Tai buvo pirmas lietuvių sk. tuntas.

Skautybės idėja atkeliavo Lietuvon iš kitų kraštų. Pasigesta savų terminų. Su J. Jablonskio pagalba v.s. P. Jurgėla nustatė lietuviškus skautybės terminus, kurie ir šiandien tebenaudojami. Rengė sk. vadų kursus, skautų įstatus bei programas pritaikė Lietuvos reikalams. Apie skautų veiklą ir skautybės idėją rašė spaudoje, leido knygas. Grįžęs į JAV 1931 m. ir toliau reiškėsi lietuviškame gyvenime. Daug metų rinko medžiagą ir 1975 m. išleido knygą "Lietuvos Skautija". Atlanto nugalėtojams pagerbti išleido 1935 m. knygą "Sparnuoti Lietuviai Darius ir Girėnas".

Skautiškoje uniformoje velionis buvo pašarvotas Lindenhurst laidotuvių namuose. Atsisveikinant maldas sukalbėjo sktn. vysk. Paulius Baltakis, OFM. Apie velionį kalbėjo Anicetas Simutis – Lietuvos ambasadorius Jungt. Tautose, v.s. L. Milukienė – L.S.S. Tarybos vicepirmininkė, Aleks.

Vakselis – ramovėnų vardu, Kęst. Miklas – šaulių ir LB vardu, v.s. Alf. Samušis – New Yorko skautijos vardu.

Karstan buvo įdėtas Lietuvos žemės žiupsnys, Lietuvos ir pasaulyje pasklydusių lietuvių skautų brolybei atžymėti. Atsilankiusiems padėkojo sūnus Antanas.

Sekančią dieną po pamalų v.s. Petras Jurgėla buvo

GORBAČIOVAS ŽURNALIZMO LANKOSE...

Antanas Dundzila

Jau kuris laikas buvo skelbiama, kad iš sovietinio politikos kolchozo viršūnės pasitraukęs Michailas Sergevičius Gorbaciovas bandys savo... ką? – laimę, talentą, plunksną...? – žurnalistikoje. "Gražiuoju" nuo krašto valdymo arenos nulipusiam eks-valdovui tai bus nauja, patraukli pasireiškimo sritis. Matote, šiuo būdu spaudoje ir toliau jo pavardė bus linksniojama – ji nenubyrės, kaip sudžiūvę trupiniai, nuo rusų. Gi toks linksniojimas, nors dabar jau be laipsniavimo (geras, geresnis, geriausias ir t.t.), Gorbaciovui dar gali būti naudingas ateityje, o – užsienio valiutos honorarais – ir šiuo metu.

Vasario 24 d. laidoje THE NEW YORK TIMES (NYT) jau atspausdino pirmąjį Gorbaciovo straipsnį, kurį amerikiečiai išsivertė iš italų kalbos, iš Turino mieste leidžiamojo LA STRADA. Įdomus ir linksmas nuveikiantis tame pačiame NYT puslapyje tilpo žinomo komentatoriaus William Safire straipsnis apie Gorbaciovo debiutą spaudoje. (W. Safire yra lietuviams pažįstamas mūsų interesų gynėjas; kaip DIRVOJE VI. Vijeikis, jis pasirodo ir su parodijomis.) Tad, štai, Gorbaciovo ir Safire straipsnių santraukėlė.

Lietuvos gen konsulas Vaclovas Kleiza perkerpa juostą, atidarydamas Kaziuko mugę Chicagos Jaunimo Centre. Šalia jo – Kleizienė, o iš kairės JAV lietuvių skautų vadai: Sigitas Miknaitis, Irena Banaitienė, Gediminas Deveikis, Kęstutis Jiečius.

palaidotas Šv. Karolio kapinėse, šalia savo tėvų ir brolių.

Mielas Pirmūne ir Broli Petrai, susitik amžinybėje su mūsų broliais ir sesėmis, kurie pirma Tavęs iškeliavo į Anapilio tuntą, o mes čia budėsime. Ger. Juškėnas

GORBAČIOVAS

"Nėra laiko stereotipams" – taip užvardino savo debiutui vakarų spaudoje paruoštą rašinį Gorbaciovas (arba tą straipsnį iš tikrųjų parašęs koks nors jo patikimas patarėjas – "autorius šešėlyje"). Visas straipsnio tonas yra šiek tiek didaktinis, bet taip pat ir gimnazistiškai lėkštas, o minčių mišinys – kaip vinegrete. "Ar komunizmas mirė ar tebegyvas ir ar gali dar atgimti?" – pradedama išdidžiai. Į šį klausimą straipsnyje neatsakoma ir tai, turbūt, todėl, kad "išvažiuojama" į kitų temų lankas. Tuoj pat atsitolinęs nuo Stalino ir net padėkojęs Dievui (sic!) už stalinistinio režimo žlugimą, Gorbaciovas persimeta į socializmo svarstymą.

Socialistinių idėjų bandy mai tebesitęsias ir, kas net pačiam Gorbaciovui keisčiausia, kad ta bandymų tąsa yra apėmusi visą pasaulį, įskaitant ir kapitalistines šalis. Taigi reikia priimti ir pripažinti, kad ir Rytai ir Vakarami šiandien rieda į visai naujo pobūdžio civilizaciją, kad senoji stereotipinė galvosena yra netekusi prasmės ir privalo būti persvarstyta, – teigia Gorbaciovas.

Šiais laikais mes nebegalime paprasčiausiai statyti kapitalizmo prieš socializmą, lyg tai tebegyventume koku tai religinių karų mentalitetu. Šiais laikais kuria-

ma visuomenė ir civilizacija privalo būti pilnutiniai suapstos, su visais savo sudėtingos struktūros niuansais. Taip pat privalome atkreipti dėmesį į ekonominę laisvę. "Man pačiam ekonominė laisvė reiškia pilnutinę nuosavybės principų koegzistenciją valstybinės, kooperatinės ir privačios nuosavybės formose." (Ar čia ne šauniai iš sovietinio rojaus kūju nukaltas sakiny, plūduriojantis absoliutinėje tuštumoje? – A.D.)

"Senojo galvojimo atsisakymas taip pat reiškia atsiribojimą nuo istorinių iškreipimų, kurie tarnauja tik siauriesiems interesams. Yra klaidinga matyti Sovietų Sąjungą tik nepasisekimų šviesoje... Didysis nepasisekimas, klaida, įvyko ir Rytuose ir Vakaruose, sužlugdžius nacizmą ir fašizmą... Viena pusė tuomet bijojo demokratizacijos, o kita – Sovietų Sąjungos įtakos išsiplėtojimo. To pasėkoje prasidėjo šaltasis karas..."

Ir štai, tikėsit ar netikėsit, įvadas į bakstelėjimą nusmailintu plunksnakočiu savo ištikimam draugui Washington, prezidentui Bush'ui: "Paskutiniu metu prezidentas Bush'as vėl pakartojo, kad Jungtinės Valstybės laimėjo šaltąjį karą..." Po kelių tuštokos filosofijos sakinių, Gorbaciovas savo straipsnį baigia tuo bakstelėjimu: "... aš nematau, kad tokie teigimai (apie šaltojo karo laimėjimą – A.D.) gali būti iš vis reikšmingi – nebent tik Amerikoje pirminių prezidentinių rinkimų metu."

SAFIRE

William Safire pasitiko naują savo kolegą Gorbaciovą su septyniais patarimais kaip tapti sėkmingu komentatorium. Kai kurie patarimai yra talentingai pailiuotai, tačiau, gaila, jiems vietos šiose skiltyse

nebus.

1. Rašyk taip, jog neatrodytų, kad bandai sugrįžti į valdžią...

2. Pasirink sau patinkantį komentatorių ir kopijuok jo stilių. Aš (A.D.) manau, kad čia Gorbaciovui bus neįveikiamas patarimas, nes, nemokant svetimų kalbų – bet rašant eksportui, stilius lengvai nesikopijuoja.

3. Straipsniuose pabarstyk ir šiek tiek žinių, neakylieji redaktoriams tai patiks.

4. Pasūdyk rankraščius asmeninių pokalbių ištraukomis. Pvz., tu juk atsimeni, kai tavo ministeris Boris Pugo atėjo pas tave į kabinetą ir pasakė, kad jis planuoja nužudyti kelis Latvijos pasienio sargybinius... Tu jam tada pasakei: "Borisai, juk tu pats latvis, kaip aš tau galiu sakyti nešaudyti saviškių..."

5. Įrodyk savo žurnalistinį nepriklausomumą, atidengdamas savo buvusių politinių bendradarbių "žygdarbius". Tokia medžiaga didins spaudos tiražą.

6. Aiškink dabartinius įvykius, atidengdamas jų istorines šaknis.

7. Pramatyk ateitį: parodyk Jeltsinui ir jo bendraminčiams, kaip reikia dorotis su šiandieniniais disidentais. Primink jiems viešai spaudoje, kaip tu pats traktavai A. Šakarovą, kai pastarasis atsistojo Sovietų parlamente kalbėti apie karinių pajėgų mažinimą ir komunistų partijos monopolį. "Pabaik, gana, Andriejau Dmitirevičau" – tą jam griežtai pasakei. "Pasiimk savo kalbą... sėsk!" Gi kai Šakarovas dar bandė tęsti, tu išjungei jo mikrofoną. Už dviejų dienų jis numirė.

Cituojau baigminį W. Safire sakinį, jis klasiškas: "Tu pats, Michailai Sergevičau, geriausiai žinai, kaip dorojama su opozicija. Dabar gi naudok šį savo naują žurnalistikos forumą iš savo paties patirties patarinėdamas demokratinėms valdžioms."

DIRVA

Lietuvių spaudoje skelbiama, kad sudaryta šių metų žurnalistinio premijos komisija. Jei William Safire būtų lietuvių kilmės, jis tikrai būtų vertas mūsų premijos. (1992-II-26)

I E V A

Ernst Wichert

vertė Henrikas Stasas

Ieva išsiginė vagystės, bet turėjo prisipažinti, kad vekselio ieškojusi jo liemenėje. Tik negalėjo pakankamai paaiškinti, ką ji tuo veiksmu norėjusi atsiekti.

Gaidulienė liūdijo, kad ji per sienos plyšį matė, kaip Endrulis kažkokį popierį į savo liemenę įsiuvo ir vėliau ją iškiso į sieną. Visa tai ji vėliau pranešė Ievai. O ši atėjusi į pašarinę knaisiojo po sieną. Bet kadangi tvarto durys buvo uždarytos ir ten mažai šviesos buvo, tai tiksliai ji negalėjo matyti, ką Ieva ten darė. Bet kai Ieva vėliau duris atidarė, tada pastebėjo jos rankoje liemenę. Tuoj po to atėjo ir tarnaitė Erdmė. Gaidulienė savo paliūdiimą taip suformulavo, kad drąsiai galėjo duoti ir priesaiką. Kuo nebuvo klausta, to ir nesakė. Po jos sekė darbininkų liūdiimai.

– Ar kaltinamoji turi į šiuos liūdiimus ką nors pasakyti? – paklausė teismo pirmininkas.

– Ne – atsakė Ieva, – visi liūdių teisingai. Bet liemenė šiene gulėjo kelioliką dienų, tad ir kas kitas galėjo vekselį iš jos išimti.

– Galėjo, galėjo! Ar tu ką nors itari?

Ieva nuleido akis ir tylėjo.

– Ar tu dar kitą asmenį pašarinėj matei? – kreipėsi teisėjas į Gaidulienę.

– Ne, – atsakė ji, – aš kito asmens nemačiau. Tegul Dievas mane baudžia, jei aš neteisybę sakau.

Taip ir buvo, ji kito nieko nematė, o tik atsakė, kaip buvo klausta. Ieva staugai nušluostė sau viena ranka perskruostą tekančią ašarą.

– Bet kodėl aš turėčiau vekselį imti, – suriko ji pilna baimės.

– Juk aš niekad neatsisakiau už Endrulio tekėti. Tai jis pats gali patvirtinti.

– Ar tu dar ir dabar už jo tekėtum? – paklausė teisėjas.

Ieva išdidžiai atmetė galvą ir tarė:

– Dabar? Kai aš dėl jo turėsiu nukentėti?... Juk jis manęs dabar neklaus, ar aš tekėsiu, nes aš jam per bloga.

Ji dabar atsisėdė, atrėmusi galvą į turėklą ir abiem rankom uždengusi veidą, garsiai verkdamą kūkčiojo. Teismas tuo tarpu trumpai pasitarė. Tada teismo pirmi ninkas perskaitė teismo sprendimą. Šiuo sprendimu

Ieva Purvinytė buvo nubaus ta trim savaitėm kalėjimo.

– Aš nekalta, – suriko ji, bet suprantu, kad bausmę turiu atlikti.

Tad ji tuoj ir prašė ją vesti į kalėjimą, kad nereiktų ją paimiti iš namų, nes tada jai būtų didelė gėda. Kai vedė į kalėjimą, Endrulis priartėjo ir pašnibždėjo jai:

– Neik į kalėjimą, aš pats kreipsiuos į karalių, kad tau bausmę dovanotų. Dar šian dien parašysiu prašymą. Ji nūsusuko ir atsakė:

– Aš nenoriu, kad man bausmę dovanotų, tu vistiek netiki, kad aš nekalta.

– Ieva, kaip aš galiu...?

– Kaip tu gali? – atsiliepė Ieva.

– Tad gerai, eik. Tu turi gi savo vekselį.

Jis griebė jos ranką, bet ji atstūmė jį tardama: Eik, tik eik... Tada pamojo Jonui Toleikiui ir davė jam nurodymus, kaip ūkyje tvarkytis. Po to teismo tarnautojas ją išvedė.

Trys savaitės, kaip viena diena prabėgo. Mikelis tuo laiku niekur nerado ramybės. Naktimis dažniausia jodavo per sieną, o dieną miegodavo. Gyvenimo džiaugsmas jam buvo dingęs ir dabar jautė gilų sąžinės griaužimą. Vekselis dabar jam mažiausiai rūpėjo ir negalėjo sau išsiaiškinti, kodėl turėjo taip su Ieva susipykti.

Ieva buvo jam žuvus... Jis galvojo, kad ji dabar niekad jam neatleis. Vieną vėlų vakarą, kada jis jojo pro savo buvusį ūkį, prie gyvatvorės stovėjo Urtė. Ji pamojo jam ranka ir prašė sustoti.

– Ko nori? – paklausė jis, – patempęs vadeles.

– Tu...?

– Aš... Trys savaitės rytoj berods baigiasi, tad nėra reikalo laikyti paslapties. Šie žodžiai buvo jam tokie baisūs, kad net šaltis jį nupurtė.

– Ką tu žinai apie vekselį? – paklausė jis drebėdamas.

– Apie tai sužinosi namuose, nes čia gatvė nežinai, kas klauso. Ji ranka rodo į namą ir pasišalino. Mikelis galvojo, ar ją sekti, ar ne. O gal ji kokias nors pinkles jam ruošia. Bet jis tikėjosi nuo jos lengvai atsiginti. Tad nušoko nuo arklio, priėjo prie tvoros ir atlenkęs savo peilį ėjo į kiemą. Urtė jau stovėjo prie užpakalinių durų.

– Ką tu dabar nori man pasakyti? – prabilo jis.

– Noriu pasakyti, kad savo kerštą įvykdžiau, – atsakė ji.

– Ieva sėdėjo kalėjime, o buvęs karaliaus gvardijos raitelis, manau neves tokios, kuri kalėjimo bausmę nustojo pilietinės garbės.

– Tai tu laikai tai savo kerštu?

– Taip noriu tau pasakyti, kad Ieva nekalta.

– Nekalta! Tai kas kaltas...

Moters akys blizgėjo, kaip katės, kuri tykoja pagauti pelę.

– Aš vekselį iš tavo liemenės išpioviau.

– Tu... Tai netiesa. Kaip tu galėjai žinoti...?

– Visai nesvarbu, kaip aš sužinojau. Svarbu, kad aš tai padariau. Išpioviau vekselį iš tavo liemenės, kai jūs visi lauke bulves kasėt. Vekselį sudeginau. Bet kad tu patikėtum, tai štai medžiagos gabalas iš tavo liemenės.

Dabar Urtė metė jam tą gabalą medžiagos tiesiai į akis.

– Ragana, prakeikta ragana, – rėkė jis ir puolė ją peiliu.

– Dabar gausi savo užmokestį!

Urtė matyt buvo pramačius, kad Endrulis ją gali pulti, tad greit pro duris dingo. Peilis įsmigo į duris ir jis girdėjo tik už durų jos kvatojimą. Endrulis stovėjo išmeigęs akis į sieną. Jo galvoj skambėjo viso pulko būgno dūžiai. Ieva nekalta, vis dėl to nekalta! Reiškia Urtė buvo vagiše. Dabar nieko jau nebuvo galima pa keisti. Ieva atliko savo bausmę. Nors dabar ir turėtų liudininkų, kurie liudytų prieš ją baisią boba, kas jais dabar tikėtų.

Iškirptą liemenės gabalą išdėjo į savo portfelį ir vedinas arklių žingsniavo per kaimą link savo svainio. Kieme sutikus jį sesuo paklausė, ko tu toks susinervinęs, kas atsitiko? Ar per sieną nejosi?

– Šiandien ne, – atsakė jis, – bet rytoj. Aš noriu Ievą iš miesto parsivesti.

– Geriau su ta neaiškia moterim neprasidėk, – galvojo jo svainis Grilius. Mikelis išgirdęs tuos žodžius, stvėrė jam už krūtų ir gerokai pakratė.

– Kas ją laiko bloga moterim, – suriko jis, – tegul geriau pasisaugoja. Nepa-

gailėsiu nei brolio, nei sesers.

Mikelis visą naktį negalėjo užmigti. Anksti kėlės, išėjo miesto kryptim. Aš ją pasitiksiu, guodėsi jis. Netoli miesto nušoko nuo arklio, paleidęs jį pasiganyti, atsigulė prie plento ir laukė Ievos iš miesto pareinant. Ir netrukus nė pusvalandžiui, ji tikrai pasirodė rankoje nešina batus surištus skarelėje. Eidama niūniavo lietuvišką lopšinę, kuri gana melancholiškai skambėjo.

– Ieva, – šūktelėjo jis.

Ji net krūptelėjo.

– Mikeli, ką tu čia darai? Mikelis atsikėlė ir vedinas savo arkliu priėjo prie jos.

– Lipk ant arklio, iki kaimo dar tolimas kelias.

– Aš nepavargus, – atsakė ji, – turėjau tris savaites ir galėjau pailsėti.

Išgirdus tai, jam lyg peiliu dūrė į širdį.

– Ieva, – prabilo jis, – Dievas žino, kad aš nenorėjau tau padaryti nemalonumo.

Ir taip sekė jis paskui ją, tempdamas savo arkli.

– Gali būti, – atsakė ji, – bet tai man nieko nepadeda. Kalėjimo bausmę visvien atlikau. Ir tau niekas negali padėti, kad mane į tokią gėdą įstumei.

– Ieva, o jei aš tau pasakyčiau... Juk tau viskas kitaip atrodo negu man. O jei manim netiki, tai man visa kita nesvarbu.

Mikelis palietė jos ranką, kurioje nešė ryšulį.

– Ieva, o jei dabar pasakyčiau, kad tavim tikiu? Aš dabar žinau, kad tu nekalta ir žinau kas kaltas...

Ji žengė žingsnį į šoną ir sustojo. – Tu žinai...

– Urtė vekselį iš mano liemenės išpiovė. Ji norėjo mudviem atkeršyti.

Dabar jis garsiai kalbėjo ir papasakojo viską, ką buvo sužinojęs. Išbales Ievos veidas pasidengė liepsnojanti raudonumu. Baltas dantis laikė jį sukandus, o lūpas praviras. Jos krūtinė smarkiai kilnojosi. Savo ryšulį dabar paėmė stipriai į abi rankas, lyg norėtų jį atmazgyti. Ji nė žodžio neištarė ir Endrulis leido jai valandėlę savo mintyse skendėti. Tik gerokai paėjus, jis staiga paklausė jos:

– Ieva, ar tu gali man atleisti?

– Atleisti, – suriko ji, – toks žodis mudviem jau nebetinka. Anksčiau gal... bet ne dabar.

Tai pasakius ji gailiai pravirko. Mikelis apkabino ją ir susirūpinęs paklausė:

– Kas tau yra, Ieva?

– Dievas matyt taip norėjo, – atsakė ji kukčiodama, – kad mudu negalim taip lengvai skirtis. Aš tave per daug mylėjau. Tavo atsiprašymas nieko nepadės. Jei negali viskas būti, kaip buvo, tai negali palikti ir taip, kaip dabar yra. Kai kalėjime buvau vieną vieną savo mintyse paskendusi, tada man daug kas paaiškėjo... O Dieve, o Dieve, kodėl tai turėjo šiuo metu įvykti?...

Jis atydziai iš klausė ir tikėjosi supratus:

– Ieva, – sušuko jis, – ar tai tiesa? Kokia ateitis! Dabar mudu jau negalim skirtis. Tad turėsi mane vėl mylėti, kaip anksčiau.

– O dar daugiau, daug daugiau...

Mikelis ją apkabino ir bučia vo jos ašarotą veidą ir akis. Taip ji leidosi trumpam glamonėjama. Bet tuoj stipriai atstūmė jį nuo savęs ir prabilo:

(Bus daugiau)

MAISTAS SV. VELYKOMS PRISTATOMAS

1 NAMUS LIETUVOJE.

55 SVARŲ: dešros, sūris, aliejus, kava, cukrus, vaisiai ir kt., \$85.
22 SVARAI vien tik mėsos gaminių, \$85.

11 SVARŲ: dešrų, 6 dėžutės amerikietiškos kavos, \$58.

Prie visų siuntinių galim pridėti aspirino ir vitaminų.

TRANSPAK,

2638 W. 69th St.,
Chicago, IL 60629,
312-436-7772.

SAULĖLEIDŽIO SONETAI

A.a. Stasio Santvaro pas-
kutinė poezijos knyga, išleis-
ta Vilties Draugijos, įrišta į
kietus viršelius ir sukrauta
Dirvos redakcijoje.

Knyga parduodama po
10.00dol. ir gaunama šiuo
adresu: DIRVA

19807 CHEROKEE AVE.
CLEVELAND, OH. 44119

JEI JUMS REIKIA UŽDENGTI STOGĄ, PATAISYTI
AR PAŠALINTI VARVĖJIMĄ, KREIPKITĖS Į

LATVIAN ROOFING

Cleveland telef. (216) 521-2182

DARBAS ATLIEKAMAS GREITAI IR SAŽININGAI.

Dengiame stogus apartamentams, Hot roofs. Tvarkome
kaminus ir vandens nutekėjimo vamzdžius, dedame po
stogu kablus kontroliavimui ledo užsikimšimo. Taip pat
atliekam dailidės darbus.

MARTINS ir GUNARS KAULINS Lakewood, Ohio

MOTERYS VYTAUTO DIDŽIOJO GYVENIME

Dr. Vincas Kryževičius

Pirmas tęsinys

Kelinta Vytauto žmona buvo didžioji kunigaikštienė Ona? Kokia jos kilmė? Ieškodami atsakymų į šiuos klausimus net žymūs istorikai yra prirašę įvairiausių spėliojimų. Sakoma, kad ji buvusi Smolensko kunigaikščio Sviatoslavo, Jono sūnaus duktė, o lenkų šaltiniuose rašoma apie kunigaikštienės Onos baltarusišką kilmę.

O kiek gi Vytautas turėjo žmonių? Istorikas Teodoras Narbutas "Lietuvių tautos darbuose" rašė, jog "Yra neginčijama tiesa, kad Vytautas turėjo tris žmonas". Lenkų istorikas – biografas Antanas Prochaska leidęs dokumentų rinkinį "Codex epistolaris Vitoldi" rašo: "Vytautas buvo vedęs tris kartus. Pirmoji jo žmona buvo mažai žinoma kunigaikštietė Marija, Lukomlės kunigaikščio duktė, minima akte, kuriuo Vytautas įkūrė Brastos bažnyčią. Šia bažnyčią kunigaikštienė aprūpino turtais. Antroji žmona buvo Ona, duktė Smolensko kunigaikščio Sviatoslavo, kuris drauge su Vytautu buvo sumuštas prie Vorsklos, kur ir žuvo... Greitai po Onos mirties Vytautas vedė velionės puseserę Julijoną, Alšėnų kunigaikščio Jono, Algimanto sūnaus, dukterį ir Karačevo kunigaikščio našlę. Istorijos faktai visiškai paneigia A. Prochaskos užrašytą faktą apie Brastos bažnyčios įkūrimą, nes šios bažnyčios aprūpinimo akte neminima jokia kunigaikštienė Marija. Tame akte kalbama apie tulą Oprasiją, o ir pats dokumentas, matyt, yra klastotė. O kai vyko Vorsklos kautynės, tariamas Onos Vytautienės tėvas, Smolensko kunigaikštis Sviatoslavas, jau buvo žuvęs. Šaltiniuose aiškiai pasakyta, kad Smolensko kunigaikštis Sviatoslavas, Jono sūnus, 1386 m. balandžio 29 d. žuvo prie Vechros upės, kur vyko mūšis su Lietuvos kariuomene, kurios vadai buvo kunigaikščiai Vytautas ir Skirgaila.

1886 m. istorikas J. Volfas savo knygoje "Gedimino giminė" (Rod Gedimina) irgi pareiškė abejonių dėl tariamosios Vytauto žmonos Marijos buvimo.

Seniausio Lietuvos metraščio nuoraše minima tik

viena Vytauto žmona Ona, ir tai tik vieną kartą. Kai 1389 m. Vytautui nepasisekė užimti Vilnių, metraštis nurodo, kad Vytauto žmona Ona tuo metu buvusi Gardine. Tai seniausias ir vienintelis Vytauto žmonos vardo paminėjimas.

O 1392 m. po Vytauto ir Jogailos susitaikymo Astravos dvare metraštyje rašoma: "Ona, iš Dievo malonės Lietuvos kunigaikštienė, Trakų, Lucko ir t.t. ponis" (Anna dei gratia ducissa Lithuanie domina Trocensis, Luczensis etc.), dave du raštu. Vieną – Lenkijos karalienei Jadvygai, o antrą – Lenkijos karaliui Jogailai Vladislavui, kuriuose pasižadėjo, kad jos vyras Vytautas neapleis Lenkų karalystės karūnos ir visuomet ištikimai gins karalių ir karalienę nuo jų priešų".

Tai rodo, kad Vytautas savo žmoną Oną jau tituluoja kunigaikštienė. Lietuvos valstybės gyvenime tai pirmas moters vaidmens pripažinimas ir jos asmenybės įvertinimas. Juk, pavyzdžiui, Mindaugas žmonos Mortos nepaklausė net tada, kai ji perspėjo vyrą apie pavojų, kurį rezgė dvare laikomas kunigaikštis Treniota. Algirdas, augindamas sūnų Jogailą, jį kuriam laikui net atskyrė nuo motinos – rusės, kunigaikštienės Julionos dvaro. Kęstučio legendinė žmona Birutė, amžininkų laikyta vos ne šventąja,

D.L.K. Birutė Vytauto Didžiojo motina

faktiškai politikoje visai nepasireiškė. Tuo tarpu Vytauto amžininkas – Vilniaus kronikininkas Jonas iš Posilgės (Johann von Posilge) rašo: "Didžiai galinga kunigaikštienė, Vytauto žmona (jos vardo nemini V.K.) lankėsi Brandenburge, Marienverderyje ir Althauze. Tai buvo 1400 metais, kai po pagarsėjusios šventu gyvenimu Daratos mirties (1394 m. birželio 25 d.) Vytauto žmona pabuvojo Marienverderyje ir aplankė šv. Daratos kapą. Vytautienės viešas išaukštinimas popiežiaus Bonifacijaus IX akys, jos vaidmuo diplomatinuose Lietuvos santykiuose su Ordinu, buvo ne tik Vytauto politikos dalis, bet ir

pasitikėjimo žmona Ona bei pagarbos jai apraška.

Istoriografas Jonas Dugošas aiškina kaip Vytautas, 1418 m. mirus jo žmonai Onai, nežiūrint to, kad ji buvo Karačevo kunigaikščio Jono našlės Julijonos tikrą teta iš motinos pusės, Vroclavo vyskupo Jono Kropidlos buvo sutuoktas su Julijona. Šiuo atveju vyskupas J. Kropidla nepaisė velionės ir nuotakos giminystės ryšių ir nesikreipė į popiežių, kad minėtai santuokai gautų leidimą.

1430 m., likus vos kelioms dienoms iki mirties, pats Vytautas geriausiai paliudija, kad jis turėjo tik dvi žmonas. Vilniaus vyskupui Motiejui ir jo įpėdiniams Vytautas užrašė vieną apskritį, kuri buvo jo tėvonijos dalis ir įpateigojo juos melstis už jo paties, savo velionės žmonos Onos ir tebegyvenančios žmonos Julionos vėles. Juodu ant balto buvo nurodyta, kad vyskupas keturis kartus per metus sumoka 80 kapų lietuviškųjų gražių kunigui arba altariai, arba rektoriui šv. Mykolo altoriaus, prie kurio palaidotas Vytauto žmonos Onos kūnas ir prie kurio turėjo būti paguldintas ir pats Vytautas. Dvasininkų pareiga – skaityti psalmes, vigilijas ir laikyti šv. mišias, gedulingas pamaldas už jo paties ir jo išvardytų dviejų žmonių vėles. Taigi, pats Vytautas bei jo amžininkai mini tik kunigaikštienę Oną, kuri pirmą kartą įvardyta 1389 m. ir kuri mirė 1418 m., ir kunigaikštienę Julijoną, mirusią vėliau už Vy-

tautą.

Galima ir tokia prielaida, kad Vytauto pirmoji žmona buvusi pagonė ir mirusi anksčiau, negu Vytautas išėjo į istorinę areną. Todėl jis ir neprivalėjo nurodyti krikščionių bažnyčiai, kad rodytų pagarbą jos vėlei.

Pažymėtina, kad Lietuvos metraščio vadinamojoje Bychovco kronikoje teigiama, kad Vytautas turėjęs tris žmonas: pirmą Oną, Smolensko kunigaikščio Sviatoslavo dukterį, antrą – Mariją, Lukomlės ir Staradubo kunigaikščio Andriaus dukterį ir trečią – Julijoną, Alšėnų kunigaikščio Jono, Algimanto sūnaus, dukterį. Tos, trys žmonos – tai XVI šimtmečio politinių interesų bei bažnyčios reformacijos padarinys, kurio negalima laikyti patikimu faktu.

Kita vertus Bychovco kronika galima pasitikėti, kai joje pateiktas žinias patvirtina kiti to meto šaltiniai. Tačiau nei apie Mariją Vytautienę, nei apie jos tariamąjį tėvą, Lukomlės ir Staradubo kunigaikštį Andrių, niekur kitur jokių žinių nerandame. Pirmasis Lukomlės kunigaikštis istoriografijoje pasirodo tik 1463 m. Tiesa, XV šimtmečiu buvo žinomas Lukomlės kunigaikštienės Marinos vardas. Gal būtent jis Bychovco kronikos autorius ir paskatino pavaizduoti ją Lukomlės kunigaikštyte ir Vytauto pirmąja žmona.

Galima dar paminėti T. Narbuto paskelbtos "Grafo Kyburgo kelionės Lietuvoje" (1397 m.) pasididiję kunigaikštį Vytautą aprašymą. Pasakojo, Vytautas, "būdamas jaunas, vedė Mariją, Lukomlės kunigaikštietę, bet, išgyvenęs su Marija tik septyniolika mėnesių, jos neteko. Pastaroji mirė pagimdžiusi dukterį. Antrą kartą, dar prie dėdės Algirdo gyvos galvos, jis vedė Oną, Smolensko kunigaikštietę, ir jos asmenyje rado tikrą angelą išganytoją. Būtent šita ponis, išvadavusi jį iš Jogailos budelių rankų arba iš kalėjimo Krėvos pilyje, išrūpino jam mūsų Ordino prieglaudą ir pritarimą" (Bus daugiau)

ROMAS PUKŠTYS

vyksta į Lietuvą kovo gale. Pinigai pervedami doleriais prieš šv. Velykas. Atsiskaitymas iki kovo 23 d.

TRANSPAK,
2638 W. 69th St.,
Chicago, IL 60629,
312-436-7772.

Dėmesio

TAUPA – LIETUVIŲ FEDERALINĖ KREDITO UNIJĄ IEŠKO REIKALŲ VEDĖJO-OS

Šis darbas reikalauja patirties bankų tarnyboje, kredito unijose arba kitose bankinėse institucijose

Vedėjui-ai reikalinga laisvai mokėti lietuvių bei anglų kalbas, ir reikėtų apsigyventi Bostono apylinkėse.

Prašome interesusotųjų atsiųsti resume ir algos pageidavimo pasiūlymus, šiuo adresu:

Taupa Lithuanian FCU
P.O. Box 95
So. Boston, MA. 02127

Notice

TAUPA LITHUANIAN FED. CREDIT UNION IS SEARCHING, OFFICE MANAGER

This position requires previous banking, Credit Union and / or financial background. Must be fluent in English and Lithuanian. Must relocate to Boston. Please send resume and salary requirements to:

Search Committee
Taupa Lithuanian FCU
PO Box 95
So. Boston, MA 02127
No phone calls, please.

INŽ. JUOZO DAČIO – DAČINSKO NETEKUS

Vienas Tautinės Sąjungos stulpas išverstas...
Vaclovas Senūta

Š.m. sausio 26 d. Norwood, Mass. mirė inž. Juozas Dačys, sulaukęs 88 m. amžiaus.

Inž. Dačys gimė 1904 m. Asmalų kaime, Kuktiškių valsčiuje, Utenos apskrityje. 1925 m. baigęs Panevėžio gimnaziją, įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą ir 1932 m. jį baigė statybos inžinieriaus laipsniu.

Gyvendamas Lietuvoje jis išvarė didelę profesinę vagą. Nuo 1934 m. iki 1938 m. buvo Kėdainių miesto ir apskrities inžinierius ir Žemės Banko statybos skyriaus vedėjas Klaipėdoje. Jo rūpesčiu ir projektais buvo pastatyta Kėdainių apskrities ligoninė, keliolika pradžios mokyklų, valsčiaus savivaldybės pastatų. Klaipėdoje suprojektavo ir pastatė butų koloniją darbininkams ir tarnautojams Smeltėje, žvejams – Šventojoje ir lietuvių gimnazijai bendrabutį Klaipėdoje. Jo vadovauta statybos bendrovė vykdė Statybą Panevėžio cukraus fabriko, Drobės fabriko, Panevėžio elevatoriaus, plytinių ir trijų Kauno pradžios mokyklų. Visuomeninėje veikloje dirbo Tautininkų Sąjungoje, inžinierių ir architektų Lietuvos pagražinimo draugijoje, šauliuose ir kt.

Už nuopelnus Lietuvai Lietuvos Prezidento aktu buvo apdovanotas Vytauto Didžiojo ordinu 3-čio laipsnio medaliu.

Atvykęs į Ameriką, Bostone dirbo įvairiose statybos bendrovėse, kaip inžinierius

– projektuotojas. Man teko su velioniu dirbti vykdant kelius projektus. Ir mūsų nustebimui, kaip Amerika nepasitikėjo lietuviais. Dirbant ir projektuojant vieną Yankee Power plant atominę jėgainę, prie mūsų krūtininių, kaip kalinių, prisegė numerius, nufotografavo ir nuėmė pirštų nuospaudus.

1980 m. vėl teko dirbti kartu projektuojant žibalinę elektros jėgainę Bagdade (Irake). Ši jėgainė buvo pradėta Ispanijos bendrovės. Inž. Dačys lengvai suprato Europos statybos reikalavimus ir Ispanijos geležies formas. Jis buvo tikras ir savimi pasitikintis, nes darbą gerai išstudijuodavo, o jei jam pritrūkdavo žinių, tai eidavo į universitetą. Kai skaičiavimo lapuose jis pažymėdavo "Ku" arba "F", tai tikrintojas paklausdavo jį, ką tos raidės reiškia? Dačys atsakydavo: "Jei tu esi inžinierius, tai turi žinoti, ką tos raidės reiškia, o jei nežinai, tai neturi teisės mane tikrinti."

Darbe jis buvo neprastai pareigingas, darbštus ir punktualus, o taip pat savimi pasitikintis. Jis žinojo, ką jis daro ir nebuvo toks "tarp muzikų ponas, o tarp ponų pastumdėlis".

Jo visuomeninė veikla buvo neprastai plati. Lietuvių Tautininkų Sąjungoje ėjo pirmininko pareigas net 5 kadencijas. 1957 metais aktyviai prisidėjo prie Tautinės Sąjungos kongreso, kurio organizatorių tarpe matė ir Dačį. Jis dalyvavo

keliose Tautinės Sąjungos seimuose ir jiems pirmininkavo. Aktyviai įsijungė į Bostono Tautinės Sąjungos nuosavo namo įsigijimą, jo išlaikymą ir kultūrinių subatvakarių puoselėjimą.

Be veiklos Tautininkų Sąjungoje, Dačys buvo vienas iš Inžinierių metraščio redaktorių. Bostone jis suorganizavo Lietuvos ūkio atstatymo studijų komisiją, kurioje dirbo iki mirties, kaip prezidiumo vicepirmininkas, statybos sekcijos vadovas ir šios komisijos leidžiamų leidinių faktinis redaktorius. Viskas buvo daroma iš širdies – Nepriklausomai Lietuvai ir niekas nežinojo, kad okupacija taip ilgai užtruks. Taip pat dar neseniai jis suorganizavo Lietuvių Enciklopedijos užbaigimą ir vadovavo didžiuliam banketui, kuriame dalyvavo beveik visų laikraščių redaktoriai, rašytojai ir žurnalistai, svečiai. Velionis buvo visur reikalingas.

Juozas Dačys buvo labai pareigingas, punktualus, darbštus. Jis buvo sugyvenamo būdo ir gana ramus. Gal dėl to, kad buvo gimęs gražioje Lietuvos vietoje – Kuktiškių valsčiuje, Galuonių ežero ir Žeimenos upės ežeringame baseine, kur lakštingalos nesiliauja čiulbėjusios ištisą parą. Ir tą jų muziką tik retkarčiais sudrumsčia žuvytės pliukštelėjimas ar pempės skardus "Gyvi".

Ir va, be savo noro kolega Juozas pragyveno svetur pusę savo amžiaus bestatydamas Ameriką. Savo gimtinės aplankyti negalėjo.

Palaidotas Norwood'o kapinėse. Nuliūdime paliko žmoną Aldoną, dukteris Rūtą ir Mildą, sūnų Gintą ir anūkutę Kristiną.

Lai būna jam lengva Amerikos žemė, nors jo troškimas buvo mirti žaliuojančioje, gražioje, lakštingalų suokiamoje aplinkoje, prie savo gimtosios Alma mater.

Nuoširdi užuojauta ponai Aldonai ir vaikams, o taip pat L.T.S. Bostono skyriui, netekusiui aktyvaus nario.

EUGENJAUS KRIAUCELIŪNO JAUNIMO PREMIJA

už 1991 metus paskirti jury komisiją sudaro: Paulius Mickus–Pasaulio Lietuvių Jaunimo sąjungos pirmininkas, Sigutė Šnipaitė – JAV Jaunimo sąjungos pirmininkė, Regina Kučienė –JAV LB Švietimo Tarybos pirmininkė, Irena Kriaučeliūnienė ir Vida Jonušienė – Kriaučeliūnų šeimos atstovės.

A + A INŽ. JUOZO DAČIO LAIDOTUVIŲ METU

1992 m. Sausio mėnesį 29 dieną
NORWOOD, MA., JO ATMINIMUI PAGERBTI
LIETUVIŲ TAUTINIAM KULTŪROS FONDUI
AUKOJO

Nora ir Al. Griauzdė..... 30.00
Stasė Cibienė 50.00
Bronius Kovas 20.00
J. ir G. Ambraziejai 25.00
V. ir A. Kubilai 25.00
J. ir A. Dabrila 25.00
J. ir P. Rentelis 25.00
D. ir V. Jančauskai 25.00
J. Stašaitis 30.00
Irena Galinienė 25.00
Alyza Simėnas 10.00
Antanas Januška 25.00
Romas Veitas 25.00
Juozas Kapočius 20.00
B. ir M. Žiaugra 25.00
A. ir J. Cereška 25.00
C. ir J. Mickūnas 25.00
G. A. Lileikis 10.00
J. ir R. Rasiai 50.00
J. Lapšienė 5.00
Dr. B. ir G. Mickevičiai 25.00
Irena Kalvaitienė 10.00
V. Gavelienė 10.00
V. Tumienė 30.00
Elena Santvarienė 25.00
L. ir V. Žiaugra 25.00
Venckus Family 40.00
R. ir R. Bederiai 25.00
I. ir B. Veitai 25.00
G. ir V. Čepai 20.00

J. Stašaitis 50.00
J. ir A. Jakubauskas 50.00
Ona Vileniškis 50.00
Ona Adomavičienė 25.00
Valerija Vaičjurgienė ... 25.00
Milda Carver 65.00
Milda Norkūnas 20.00
Viso \$1020.00

Atsiųsdama šias aukas, savo lydraštyje Aldona Dačienė, mirusio dipl. inž. Juozo Dačio našlė sako:

"Kadangi mano vyras, a.a. inž. Juozas Dačys per metų metus nenuilstamai dirbo Tautinės Sąjungos labui, jo šviesiam atminimui skiriu suaukottus pinigus jo šermenų metu 1.29.92 Norwoode, MA. 1020.– dolerių sumoje Lietuvių Tautiniam Kultūros Fondui. Linkiu sėkmės Jūsų darbuose."

Reiškiame nuoširdžią užuojautą Aldonai Dačienei ir Jos šeimai, o taip pat dėkojame Jai ir visiems aukotojams už prasmingą auką.

*Lietuvių Tautinis Kultūros
Fondas*

AR YRA KGB AGENTŲ LIETUVOS AUKŠČIAUSIOJOJE TARYBOJE?

(Atkelta iš 2 psl.)

jie negali pakeisti mūsų ne visada švaraus gyvenimo, o priversti atspindėti tokį, koks yra, rašo R. Valadka.

Sensatinga KGB agento Juozo istorija buvo užgožusi Lietuvos laikraščius. Dabar gyvenimas pradėjo eiti savo normalesne vaga ir žmonės pradeda daugiau rūpintis savais buitinais reikalais – kur rasti maisto nuspirti, kur kitų būtiniausių prekių ir kaip už tas prekes užsimokėti. Kylančios kainos smarkiai prašoka kylančius atlyginimus. Ypatingai sunku į pensiją išėjusiems žmonėms.

Nors sąlygos šiandien ir nėra pačios optimaliausios, bet privataus biznio sektoriaus Lietuvoje yra labai judrus. Lietuvos rinka ir jos tobula geopolitinė padėtis, kaip tiltas tarp Rytų ir Vakarų ir daugumos lietuvių geras pažinimas Rusijos vidinių sąlygų, labai domina užsienio kapitalistus ir jie jau dabar uoliai ieško kontaktų Lietuvoje. "Mūsų Sodyba", Clevelando lietuvių suorganizuota akcinė bendrovė paskutiniu metu gauti labai daug užklausimų iš amerikiečių biznierių apie investavimo galimybes Lietuvoje ir apie iš Lietuvos importui tinkamus maisto gaminius, pav. sūrį ar saldinius. Šiuo metu "Mūsų Sodybos" direktoriai užmezgė ryšius tarp Lietuvos pramoninkų ir Amerikos biznierių.

"Mūsų Sodybos" darbai

daug padeda Lietuvos Ambasada Washingtone, persiųsdama daug informacijos ir duoda naudingų patarimų. Turime talkininkų ir iš Amerikos pramonės bei biznio organizacijų. Vienas iš didžiausių dabartinių darbų – talkinti Lietuvos Žemės ūkio Akademijai surengti ž.ū. padargų parodą Lietuvoje.

Žymiai padidėjo ir Amerikos lietuvių susidomėjimas įsigyti bendrovės akcijų. Jos daug prisidės ir prie Lietuvos ūkyje suorganizuojant bendras įmones – arba "Joint Ventures" tarp Lietuvos ir užsienio lietuvių.

Yra trys pagrindinės grupės klausimų, kuriuos užduoda užsienio investitoriai:

1. Kokia yra / bus rinka? Ar egzistuoja rinka investicijoms? Eksportas į Rytus per Lietuvą. Ar yra kokia nors kita rizika?

Šiuo metu nesunku užkariauti dalį Lietuvos rinkos, nes investicijų apimtis bus ribota. Daugiausia pinigų bus investuojama į paskirstymus, remontą bei žmonių mokymą.

2. Eksportas į Rytus per Lietuvą. Kokios sutartys tarp Lietuvos ir Rusijos ir kokie pranašumai Rusijai daryti biznį per Lietuvą?

3. Eksportas iš Lietuvos į Vakarus.

Kam yra numatoma rinka ar jos dalis? Ar gaminiai yra reikiamos kokybės? Ar gali būti pristatomas reikiamas kiekis? Kokios bus reikalingos specialios investicijos?

PRIĖMIMAS JUNGHTINĖSE TAUTOSE

Mano ankstenės ir dabartinės pastabos

Jonas P. Lenkaitis

(Atkelta iš 1 psl.)

Kalbant apie Jungtines Tautas čia noriu pasidalinti su gerb. skaitytojais vienu prisiminimu, įvykusių 1945 metais spalio 25, (J.T. Charterio ratifikavimo dieną), San Francisco mieste. Ratifikavimo kalbos buvo pertransliuotos per Londono radiją. Nežiūrint, kad pats įvykis vėliau buvo aptartas vienu sakiniu, jo tinkamam supratimui reikia įžangos, nusakančios įvykio aplinkybes.

Tuebingene, Vokietijoje, teko gyventi tame pačiame bute su Baltrušaičiais. Tas pats adresas buvo naudojamas ir beatsikuriančios vilnietės leidyklos PATRIA. Bute judėjimas buvo gana gyvas, ten vyko VI. Baltrušaičio vyrų okteto repetacijos, tad muzikai spietėsi apie jį, o rašto žmonės apie PATRIA. Kita svarbi priežastis buvo vakarinių žinių klausymas iš Londono su vokiškais komentarais. Kalbamą dieną "nuolatiniai" svečiai pradėjo rinktis žinioms jau prasidėjus. Štai keletas iš jų: Marijampolės klebonas Antanas Kazlauskas, prof. Pr. Skardžius, dailininkas Juozas Penčyla, Pulgis Andrieušis, Stasys Santvaras, Margeris Jasaitis, Petras Ulėnas, Juozas Kuncaitis ir dar eilė kitų.

Wuertembergo apylinkė buvo žinoma geru baltuoju vynu. Besiklausydami žinių visuomet juo atsigaivindavom. Kalbamą dieną žiniose pirmavo prezidento H.S. Trumano kalba J. Tautų organizacijos ratifikavimo tema. Radijo priėmimas tą dieną buvo gana blogas, be to anglų kalba buvo palydima vokiško vertimo ištraukų. Kalbai pasibaigus visi sėdėjome galvodami apie ankstyvesniąją organizaciją, kurios veikimui daug įtakos turėjo prancūzai, o prancūzams lenkai. Taigi ji buvo nepalanki Lietuvos reikalams.

Atsirėmęs į pianiną, visą laiką tylėdamas stovėjo Stasys Santvaras. Staiga atsistojo, pakėlė į viršų vyno stiklinę ir kaip dera Eltos žinių redaktoriui visas virš valandos klausytas žinias surimavęs į dvi eilį, poetiškai prabilo:

Pagal šią Jungtinių Tautų Chartą—

Daug Tautų dar bus pakarta!

Tokiam apibudinimui visi pritarėme. Toliau diskutuojant girdėtus įvykius buvo

paliestos ir galimybės, o gal šioji persikrėstijusi organizacija privers Sovietus duoti Pabaltės valstybėms nors saivaldos teisę. Dabar, mintys apsiniaukia pagalvojus, kad tada dalyvavusių tarpe yra likę tik Elena Daumantaitė — Baltrušaitienė ir šias eilutes rašantis.

Priėmimas įvyko delegatų valgyklos erdviuose patalpose 4-me aukšte, talpinančiose 700 asmenų. Pro stiklo sieną matosi East River upė je plaukiojantieji įvairiausių formų ir dydžių laivai, vakare pasipuošę spalvotomis šviesomis ir balionais. Vandenyje atsispindint sudarė labai malonų vaizdą. Prie sienos buvo pastatyti virš 30 stalų, kiekvienas 4-ms asmenims. Kita eilė buvo pastatyta kiek toliau, tačiau prie jų sėdintiems nekludė pasigėrėti upės vakariniu vaizdu.

Kviestųjų tarpe buvo apie 40 kitų valstybių atstovų. Šeimnininkai buvo užimti svečių sutikimu, kurių susirinko virš 250. Nežiūrint kad lietuvių svečių tarpe buvo asmenų, mokančių svetimas kalbas, jie nebuvo panaudoti santykiams su svetimaisiais palaikyti. Abejotinos reikšmės išpūdį sudarė prie sienos išsirikiavęs "profesionalų" fotografų batalionas, kurie blikčiojamčiomis aparatų šviesomis kreipė į save dėmesį. Taip pat asmuo "pingvino" uniformoje nelabai derinosi su svečiais vilkinčiais sportinius švarkus.

Patalpose strategiškai buvo išdėstyti 5 stalai, visi apkrauti gėrybėmis. Trys iš jų buvo skirti alkaniesiems, o du ištroškusiems kurie buvo patys aktyviausi. Alkanųjų stalai buvo skirtingi. Vienas buvo skirtas sparnuočiams, antrasis šeriuočiams ir kailiuočiams pagerbti, o trečiasis, pats neaktyviausias, sūrių ir visų kitų pieno produktų tarptautinei konvencijai, kurioje maloniai pasireiškė šiltos bulkutės. Kiekvienas kšnelis buvo ne tik pasigardžiavimas bet ir skonio lepinimas tokiam įvairumui.

Ant pirmųjų dviejų stalų apstu buvo įvairių indų, puodų bei stiklinių, kvepiančių skanių padažų aromatu. Svečias, prisitartinęs prie bet kurio stalo, buvo sutiktas besišypsančio, baltai apsirengusio asmens, vienoje rankoje laikančio ilgą peilį, o antroje apčiuopiamą šakutę. Nespėjus svečiui apsiprasti su situacija jis jau ran

Ambasadorius A. Simutis sveikina su atvykusiu Olandijos Ambasadorium Robert J. Van Schaik.

kose laikė šiltą lėkštę kurioje buvo įdėta svari lietuvių šienpjovio pavakarių porcija, užpilta kvepiančiu padažu. Dar neatsipeikėjęs nuo tik pergyvento išpūdžio, patenkintas grįždavo į pasirinktą vietą prie stalo.

Rašant būtina atkreipti dėmesį į po patalpas vaisčio jantius padavėjus, nešiojančius ant padėklų mažus užkandėlius ar gėrimus. Su jais dažnai susiduriame įvairiuose parengimuose. Tai aukščiausios vertės padavėjai. Kritikų vadinami svečių įvertintojais. Nuo tų užkandėlių skanumo dažnai priklauso ir parengimo įvertinimas. Jie buvo įvairūs ir skanūs. Šiame parengime padavėjai pareigas atliko pasigėrėtinai gerai.

Baigiant būtina paskirti dalį rašinio ir parengimo šeimnininkui, Lietuvos Respublikos įgaliotam Ministrui prie Jungtinių Tautų, Ambasadoriui Anicetui Simučiu ir ponai J. Simutienei, kurie sielojosi parengimo pasisekimu.

Mintimis tenka grįžti į Kauną. Tada spaudoje skaitėme apie jo pastangas įkurti Atsargos Karininkų Studentų Korporaciją "Ramovę". Jam vadovaujant matėme jį žygiuojantį paraduose Laisvės Alėja tos grupės priekyje. Skaitėme apie jį, pradėjusį tamsėti Užsienių Reikalų Ministerijoje ir ne-

trukus apie jo išsiuntimą į Jungtines Amerikos Valstijas.

1940-aisiais metais pasauliui patyrus apie Lietuvos Respublikos užsmaugimą ir teritorijos užgrobimą, nei akimirkos nedelsęs ėmėsi akcijos skelbti pasauliui

NEUŽMIRŠTAMAS PROFESORIUS SENN — MEILĖ LIETUVAI IŠ ARTI IR TOLI

Profesorius Alfred Senn gyveno Lietuvoje nuo 1921 iki 1930 metų. Buvo vedęs lietuvaite 1923 metais. Mirė 1978 metais. Apie jo gyvenimą ir gausią mokslinę veiklą randame Lietuvių Enciklopedijoje XXVII, XXXVI ir XXXVII tomuose. Atvykęs į J.A.V., prof. Senn kurį laiką profesoriavo U.W. Madison, WI. Čia nuo 1961 metų profesoriauja jo sūnus istorikas Alfred Erich Senn.

Paskutinių kelerių metų bėgyje kartas nuo karto Madisono Universitete studijas gilino jauni mokslininkai iš Lietuvos. Juos vadiname profesoriaus Senn'o stipendininkais.

Virginia valstijoje, dideliame ūkyje gyvena profesoriaus Alfred Senn duktė su savo vyru Kęstučiu Alksniniu. Jie skiria stipendijas Lietuvos mokslininkams gilinti studijas Amerikoje.

Kęstutis Alksninis yra lankęsis Lietuvoje, stebėjęs

apie Sovietų padarytą skriaudą lietuvių tautai. Jis skrido, važiavo ar pėsčias ėjo visur, kur buvo pakviestas kalbėti nežiūrint kvietėjų politinių pažiūrų ar įsitikinimų. Jo tema visada buvo ta pati: raginimas tikėti Lietuvos Nepriklausomybės atgimimu, Lietuvių Tautos gajumu, lietuvių atsparumu ir nenusilenkti skriaudėjui Sovietui. Jo klausėme ir jo mintimis vadovavomės. Gyvenantiems Atlanto vandenyno rytiniame krante jis buvo modernus lietuvių Ajatola.

Džiugu buvo matyti buvusį Generalinį Konsulą priimančią svečius šį kartą ambasadoriaus titulu, kurių tarpe buvo ir tokių, kurie neseniai dar buvo priešingo nusistatymo. Lietuvos Vyriausybė Vilniuje teisingai pasielgė paskirdama jį Įgalioto Ministerio pareigoms. Čia Aniceto Simučio tvenkinys, o tame tvenkiny esančios žuvys jam visos pažįstamos!

dabartines sąlygas ir davęs patarimų, kaip pereiti į laisvą ekonomiką. Bet patarimų neužtenka, todėl Alksniniai skiria dideles sumas pinigų stipendininkams.

Prieš keletą savaitių Kęstutis Alksninis su savo pusbroliu Vytautu Alksniniu atvežė į Madison, WI. tris lietuvių: Veterinarijos Akademijos profesorį, Žemės ūkio Akademijos profesorį ir Lietuvos Aukščiausios Tarybos narį. Jie lankė Wisconsin universiteto laboratorijas ir ūkius susipažindami su Amerikos žemės ūkiu.

Didelis, Lietuvai naudingas darbas, daromas profesoriaus Senn šeimos. Visa tai yra didelė dalimi nuopelnas profesoriaus Alfred Senn, kuris 10 metų dirbo Lietuvoje ir po to gyvendamas Jungtinėse Amerikos Valstybėse mylėjo Lietuvą iš arti ir iš toli.

T. Palionis

Lietuvos sveikatos ministeris J. Olekas vėl viešėjo Chicagoje ir čia turėjo eilę susitikimų su lietuvių bei amerikiečių Ed. Sulaičio nuotraukoje dr. Oleka matomas su lietuvių kilmės JAV Kongreso nariais: Richard Durbinu (D. Ill.) ir William Sarpaliumi (D. TX). Nuotrauka daryta praėjusiais metais, kuomet dr. Oleka Chicagoje viešėjo pirmą kartą.

LIETUVOS MOKLO ĮSTAIGA VIEŠOSE PEŠTYNĖSE

Antanas Dundzila

Amerikoje tokius reiškinius vadintume biurokratine korupcija, gal neįtikėtinu nešvarių baltinių viešu skal bimu arba, paprasčiausiai, sensacinga spauda.

Tiesa – ir Amerikos universitetuose pasitaiko administracinių – biurokratinių skandalų. Pvz., sužinome, kad nelegaliai duodamos stipendijos kartais net rašyti dar neišmokusiems, tačiau iškiliems, universitete "studijuojantiems" atletams... Arba staiga pasitraukia universiteto prezidentas, kai pa aiškėja, kad jis liguistas, sek sualinio pasitenkinimo tikslais, telefonu terorizuodavo moteris... Arba, kai revizoriai "prikerpa didelius pinigų už įvairias sutartis iš valdžios įstaigų imančius universitetus – nes tų pinigų didoka dalis nelegaliai eina tų universitetų visokiems liukusiniams įrengimams ir, toli gražu, kitoms nieko bendro su universiteto misija neturinčioms išlaidoms. Taip retkarčiais įvyksta Amerikoje, kurioje veikia keli tūkstančiai visokių universitetų ir universitetėlių. Tačiau bendrai Amerikoje universitetų vadovybės į viešas peštynes nesivelia.

Sprendžiant iš spaudos ir iš kitų čia pasiekiančių žinių, nerimą kelia jaunas, tik prieš porą metų atsteigtas Vytauto Didžiojo Universitetas (VDU) Kaune. Tai ypač liūdnas reiškinys, nes ta institucija galėtų būti atgimusi Lietuvos aukštosios mokslo įstaigos pavyzdžiu. Tai institucijai antrus metus vadovauja iškilus aka demikas, iš Amerikos nuvykęs lietuvis rektorius, joje darbuojasi Amerikos univer

sitetuose užaugusios lietuvių išeivijos profesūros būrelis. Žinome ir džiaugiamės, kad ta institucija yra vystoma ne pagal sovietinį mokslo įstaigų kurpalį, bet pagal vakarietišką modelį. Deja, ši institucija taip pat serga kokia tai administracijos – etikos liga. Gi kai apie tai pasiskaitai net viešoj spaujoj, tai burnoj būna kaip arklių stovėta...

Jau 1991 m. nustebino spaujoje interviu su VDU-o Rektorium Algirdu Avižieniu, kuris, bendrai oriai ir daug žadančiai papasakojo apie universiteto darbą bei planus, pažėrė kaltinimą, kad Vilniaus Universitetas nesilaiko su VDU-u kokių tai sudarytų sutarčių ar susitarimų. Amerikoje universitetų vadovybės šitaip kaltinimais nesimėto, rektoriai ir prezidentai šitaip viešai savo baltinių neskambia. Ne teko girdėti, kad Vilniaus Universitetas į šį pareiškimą būtų reagavęs.

KAUNO TIESA (KT) 1991 gruodžio 21 d. Nr. 250, 4 psl. parašė apie dar baisesnius dalykus. Čia A. Avižienis reagavo į buvusios VDU-o Prorektorės (jei neklystu, 1991 gale iš tų pareigų paties Rektoriaus A. Avižienio pašalintos), Amerikos lietuvės Liucijos Baškauskaitės straipsnį LITERATŪROJE IR MENE. "Esu jai pasakęs, kad prorektorius paskirtis vis dėl to pirmiausia yra padėti rektoriui, o aš neįaučiu universitete pakankamos jos paramos." Pagal A. Avižienį, L. Baškauskaitė užsiima ir kita veikla, ji gyvena 14 kambarių viloje, už kurią "universitetas dabar per mėnesį mo

ka 20 tūkstančių rublių nuomos." (Palyginimui, 1992 m. GIMTAJAME KRAŠTE (GK) 1992 m. Nr. 1, 1psl. tilpo žinia, kad "vidutinis mėnesinis darbo užmokestis Lietuvoje praėjusių metų lapkričio mėnesį buvo 1,342 rubliai"... Avižienį, L. Baškauskaitė viešai spaujoje kaltina VDU-tą kyšiais, protekcionizmu ir kitomis baisenybėmis.

Suprantama, kad universiteto akademiniams personalas normaliai įsitraukia į veiklą ir už universitetinio darbo ribų. Manau, kad būtų sunku rasti VDU-o dėstytoją ar vyresnį administratorių, kuris būtų susikaupęs vien darbui universitete. Taigi, tiesioginis kitų veiklos sričių kaltinimas nesiriboja viena L. Baškauskaite, jis gali būti taikytinas daugumai ar net visiems. Yra tačiau svarbu savo pareigas universitete tinkamai atlikti.

Taigi eina viešas kivirčas, šitokia polemika spaujoje... Taip Amerikos universitetų vadovybės nesielgia. Neteko pastebėti, kad taip elgtųsi kitų Lietuvos mokslo institucijų vadovybės. Tenka daryti išvadą, kad čia bus jau Amerikos akademiniame pasaulyje užaugusių ir savo profesinėse srityse išgarsėjusių, Lietuvoje dabar besidarbuojančių asmenybių etikos ir nuovokos stoka. Gaila! Taip pat nesuprantama, kodėl VDU Rektorius negali užblokuoti tokių nežmoniškų pinigų mokėjimo už ištaikingas vilas. Juk rektorius – tai pats vyriausias universiteto administratorius! Jei tokios nežmoniškos nuomos leidžiamos, tai kaip jau pats Rektorius savo pareigas atlieka, kaip jis pats savo pareigų atlikimą vertina?

Taip pat ateina rimtų užuomenų ir nusiskundimų apie komunistų bei buvusių komunistų įtaką VDU-e.

Tame pačiame KT-os interviu, A. Avižienis gina savo dabartinį Prorektorį, Vytautą Kaminską, buvusį gana žymų partietį. A. Avižienis teigia, kad V. Kaminskas, būdamas talentingu mokslininku, dabar aukoja savo jėgas ir laiką VDU-o administracijai. Amerikoje tačiau teigiama, kad paties V. Kaminsko komunistinės veiklos praeitis jo buvusių kolegų nedžiugina: V. Kaminskas yra buvęs net partorgu (-aukštos pareigos!) kokioj toj mokslinėj institucijoj, jis dar vis nenutraukęs ryšių su sovietinio mokymo sistema ir t.t.

Čia jau minėtas GK-as rašo (psl. 3), kad "Profesorius Algirdas Avižienis realiai padėties universitete nekontroliuoja. Faktiškai rektoriaus pareigas eina... V.

PADĖKA

Išleidžiant Amžinybės mūsų mirusį – vyrą, tėvą senelį ir prosenelį

A + A VYTAUTĄ CIVINSKĄ

norėtume šia padėka pasiekti visus, kuo nors prisidėjusius, palengvinti mūsų netekimą...

Širdingai dėkojame kun. K. Žemaičiui už šermenų maldas, už atnašautas Šv. Mišias ir palydėjimą Velionies į Visų Sielų kapines.

Vs. fil. Amandai Muliolienėi pravedusiai atsisveikinimą. Visiems kalbėjusiems atsisveikinant.

Skaitlingai susirinkusiems šermenų vakarą, visiems aukojusiems Šv. Mišioms, Skautų Fondui ir kitoms organizacijoms.

Giminėms ir bičiuliams – iš toli ir arti, už gėles ir aukas. Eglei ir Mariui Laniauskams už gražų kryžių – koplytėlę, papuošti kapą. Vs. VI. Bacevičiui už nuotraukas.

Karsto nešėjams, visiems išreiškusiems užuojautą – žodžiu, laiškais ir spaujoje.

Jakubs Laidotuvų įstaigai už malonų patarnavimą ir pagalbą tvarkant visus laidotuvų reikalus.

*L. Civinskienė
Eglė Muliolienė su šeima
Kęstutis su šeima*

Kaminskas". Jei tai tiesa, tai ką veikia, kuo užsiima pats VDU-o Rektorius? GK-as skelbia savo duomenis paėmęs iš kitų straipsnių Lietuvoje, vienu iš jų V. Kučio "Grobūnių lizdas Vytauto Didžiojo universitete". GK-e teigiama, kad VDU-as dabar tapo Kauno technologijos universiteto siliuetu ir intrygų organizatorium...

1992-I-23 d. DRAUGAS atspausdino laišką iš Kauno, kuriame, tiesa, bendrais žodžiais, tačiau aiškinama, kad lietuvių emigracija turėtų suprasti, jog reikia reikauti nomenklatūrininkų pašalinimo iš vadovaujančių postų. Taigi komunistų ar buvusių komunistų nepageidaujamas buvimas nesiriboj vien čia suminėtu V. Kaminsko profiliu VDU-o faktinio vadovavimo pareigose.

Išeivija VDU-ą rėmė savo aukomis. Paskutinis, plačiau vykdytas VDU-ui

aukų rinkimo vėjus vyko 1991 m. pradžioje, kokio tai PLB-ės fondo pastangomis. Tikėtai tam fondui paskelbti kokią nors apyskaitą ir visuomenei pranešti, kiek pinigų buvo surinkta, kaip jie buvo disponuoti, kaip juos VDU-as naudoja ir t.t. Dabar gi, pasiskaičius apie 20,000 rublių mėnesines vilos nuomas ir nenorą ar negalėjimą tokių išlaidų bei tarpusavio kivirčių spręsti (jau nekalbant apie jų kontroliavimą), apie spaujoje drabstomus kaltinimus, apie nerimą dėl buvusių komunistų, tai vaizdas Vytauto Didžiojo Universitete atrodo didžiai liūdnai.

Kodėl į šių nemalonių peštynių sprendimą ar užslopinimą neįsikiša VDU-o Senatas? Argi tokia padėtis bet kokiais standartais toleruotina? (1992-II-17)

(Bus daugiau)

PADĖKA

A.A. RIMA PETRAUSKIENĖ,

po žiaurios ligos paliko mus sausio 13 d.

Dėkojam kun. J. Bacevičiui už atsisveikinimo maldas, už Šv. Mišias, atnašautas kartu su kun. W. Young ir palydėjimą į Visų Sielų kapines.

Ačiū Pr. Razgaičiui už gražius, jautrius žodžius atsisveikinant.

Ačiū už gėles draugams, kaimynams ir pažįstamiems, už aukas mišioms, Hospice ir kitur.

Ačiū už išreikštas užuojautas per spaudą, raštu ir asmeniškai.

Ačiū karsto nešėjams ir visiems palydėjus jį paskutinėje žemiškoje kelionėje.

Ačiū Jakubs & Son laidotuvų namams už patarnavimą.

*Nuliūdę – Vyras Aleksas, sūnūs
su šeimom ir anūkai.*

DĖMESIO

Tai savaitinis Lietuvių tautininkų sąjungos laikraštis leidžiamas Lietuvoje, redaguojamas Rimanto Smetonos. VILTIS ieško paramos ir prenumeratorių JAV valstybėse.

Prenumerata metams oro paštu 45 doleriai. VILTIS galima užsisakyti pas Vaclovą Mažeiką 519 N. Halien Terr. Park Ridge, IL. 60068 Tel. 708-823-3607

**Visi, kurie skelbiasi Dirvoje
niekad nesigali**

TIESA BE POEZIJOS

VLADAS VJEIKIS

Kažkas kažkada pasakė: "Lietuva artojų ir poetų žemė". Negaliu prie to nei pridėti nei atimti. Nebuvo padaryta statistiniai tyrimai. Pastebėjau, kad Lietuvoje šiuo metu apstu poetų. Vienas iš jų, Sigita Gedda. Įsidėmėjau ją todėl, kad chicagiškis Dainavos ansamblis dainuoja jo žodžiais parašytą dainą. Iki šiol maniau, kad poetai rašo apie žemę, mėnulį, merginas, jų jausmus ir bernelių nuotakas. Tad šiek tiek nustebau radęs Gedos straipsnį Gimtajame Krašte visai proziškai parašytą ir ne tik nerimuotą, bet ir apie ką jis rašo neturi nieko bendro su poezija. Gryna skaudi realybė. Štai vienoje vietoje:

Per tą laiką, kol tu mitingavai, kol važinėjai iš vieno kampo į kitą, kol ieškojai savo nukankintų brolių ar seserų kaulų, ne vienas brolis lietuvis tyliai susirentė gražų namą, parsivežė iš užsienio mersedesą, sėkmingai mainikavo su lenkais, kaukaziečiais ir vietnamiečiais. Atsirado visai kita, tau svetima Lietuva, kuri žiūri į tave kaip į nevykėlį."

Ir to neužtenka, dar vienas pergyvenimas:

belieka man nueiti į svečius pas kurį nors žydą ir pasidievažyti, jog mano tėvas eidavo dengt stogų Veisiejų miestelio žydams, bet niekuomet jų nešaudė.

Tada jis klausia: kas gi yra lietuvis?

Ar lietuvis nūnai yra tik tas, kuris periodiškai pasirodo televizoriuje? Kuris gauna kurią nors naują premiją, kuris sėkmingai gastroliuoja po visą pasaulį? Tas, kuris dreba, įsuktas į negražios kasdienybės verpetą? Kuris niekaip neatrenka, kas gi kaltas už jo visą sumautą gyvenimą? Kuris spjauna į viską ir išvažiuoja skint ananasų Grenlandijoje?...

Čia jis tikras poetas. Jausmingai kalba apie ananasus, bet Grenlandijoje ananasai neauga. O gal čia alegorija?

Poetiškai sušunka, kad jam skauda. Ir skauda dėl vagysčių:

Skauda dėl to, kad visos bėdos, visi šunys kariami buvusiems laikams, o tai, kas anais laikais buvo padaryta – švaistoma, parceliuojama į kairę ir į dešinę. Ar ne todėl mes gyvename vis blogiau ir blogiau, jog šnekėti išmokome, šnekame dešimt kartų daugiau nei anksčiau, o dirbame vis mažiau ir prasciau? Vagiama dar žiauriau, dar inirtinčiau. Perparduodama dešimt kartų brangiau.

Vienas mano bičiulis, patriotinių jausmų apsuptys, siunčia į Lietuvą medikamentus, maistą ir ką tik pa-

gauna iškaulydamas iš kitų. Blogoje nuotaikoje būdamas, aš jam sakau:

"Tu siunti kiek gali. O ar tu žinai, kur tavo siuntiniai nueina? Ar jie pasiekia tuos kuriems jų reikia?"

"Aš girdėjau, kad išvagia." O jis man sako: "Na tai kas. Vagia lietuviai. Lietuviams aš siunčiu" Nieko nesakiau. Bet pagalvojau: čia aukščiausio laipsnio patriotizmas. Nors ir paleistuvis, kad tik lietuvis.

Laikraštyje iš Lietuvos skaičiau, kad buvo pavogta 1450 kilogramų vario. Tik pagalvokime. Juk negalima tą sunkenybę kišenėje išnešti. Statistikos mėgėjai ims skaičiuoti. Jeigu Lietuvoje 2 milijonai gyventojų, o Amerikoje 200 milijonų. Tad Amerikoje turėtų pavogti 145000 kilogramų. Kiek bus svarų nesimu skaičiuoti. Nereikia Šerloko Holms, kad suprastum, jog vagystę įvykdė įmonės direktoriai.

Tad teisingai sako Gedda, kad vagiama dar inirtingiau.

Neiškenčiu nedavęs patarimo. Mielas Sigitai, nukirpk barzdą, taip pat gerkai sutrumpink plaukus. Įsigyk odinį portfelį. Pradėk biznį. Neik į gamybą. Tai sunki našta. Bandyk su akcijomis. Piniginis biznis pats pelningiausias. Yra daug durnelių, kurie tikisi greit praturtėti. Akcijų pardavėjai čia turi neužmatomas galimybes. Praturtėjęs galėsi savo poeziją leisti neatsiklausdamas leidėjų. Ir tai auksiniuose viršeliuose, auksinėm raidėm.

ADOPTION:

LOVING CATHOLIC COUPLE WISHES TO ADOPT YOUR NEWBORN, INTO A HOME FILLED WITH SECURITY, HAPPINESS AND LOVE. CONFIDENTIAL (LEGAL) EXPENSES PAID. CALL KATHY AND MICHAEL COLLECT 914-763-6033

(4-14)

Marquette Funeral Home
2533 West 71st Street
Chicago, Illinois 60629
1-(312)-476-2345

Hills Funeral Home
10201 South Roberts Road
Palos Hills, Illinois 60465
708-430-4455

Visus laidotuvių namus galite pasiekti skambindami 1-(312)-476-2345

ANTHONY B. PETKUS
DONALD A. PETKUS

PETKUS

TĖVAS IR SŪNUS

MARQUETTE

FUNERAL HOME

Petkus Funeral Home
1410 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-863-2108

Petkus-Butkus Funeral Home
1446 South 50th Avenue
Cicero, Illinois 60650
708-652-1003

DONALD M. PETKUS
LAWRENCE C. GASUNAS

Klebonas kun. A. Kontautas, savanoris-kurėjas St. Grieže-Jurgelevičius, savanorio J. Liutkonio žmona, B. Šakenienė ir K. Kirkilaitė Vasario 16 minėjime Bostone. L. Kulbienės nuotr.

BOSTONO ŽINIOS

KAUKIŲ IR BLYNŲ BALIUS

Vasario 29 Lituanistinėje mokykloje vyko Užgavėnių kaukių ir blynų balius. Jaunesnių klasių moksleiviai dalyvavo su pačių parengtomis kaukėmis, linksmam stebėjo Kanapinio (Š. Krukonis) ir Lašininio (A. Knašas), rungtynes, ratelyje šoko "Kleckų" šokį. Tradicijai atgaivinti vadovavo Al dona Lingertaitienė, liaudies melodijas grojo Aidas Kupčinskas (armonika) ir Kęstutis Kveraga (smuikas). Tėvų komitetas visus pavaišino gardžiais karštais blynais ir pyragais.

KAZIMIERINĖS IR VYČIAI

Kovo 1 d. Šv. Petro bažnyčios salėje įvyko tradiciniai pusryčiai, kuriuos kasmet per Kazimierines ruošia Lietuvos Vyčiai ir Skautai Vyčiai. Dr. E. Bubnys buvo pakviestas pasidalinti išpuščiais apie Lietuvą, kur jis išbuvo 1991 metais 11 mėnesių, dėstydamas finansų specialybę Vilniaus, Kauno Vytauto Didžiojo ir Technologijos Universitetuose.

NIJOLĖS ŠČIUKAITĖS KONCERTAS

Kovo 2 d. 3 val. p.p. Lietuvių Piliečių Klubo salėje įvyko estrados dainininkės Nijolės Ščiukaitės koncertas. Pasiklausyti dainininkės, pasidžiaugti gyvų dainų atlikimu, susirinko arti 150 klausytojų. Publika šiltai priėmė profesionalią atlikėją, įvertindama tiek pačias dainas, tiek ir jų išpildymo betarpiškumą ir aukštą meninį lygį.

Programos pabaigoje Nijolė Ščiukaitė įteikė savo senam bičiuliui ir gerbėjui inž. Aleksandrui Čaplikui dovaną – jos dainų juostelę.

Prie koncerto sėkmės prisidėjo Aidas Kupčinskas, dainai ir tiksliai vykdęs garso operatoriaus pareigas. Koncertą rengė Bostono LB valdyba, pirm. B. Veitas, ats. M. Žiaugra.

PREMIJOS ĮTEIKIMAS

Vasario 17 Menininkų Rūmuose Vilniuje įvyko iškilmingas Lietuvos nacionalinės premijos įteikimas 1991 metų laureatams, kurią pelnė kom. Jeronimas Kacinskas iš Bostono. Po V. Landsbergio ir D. Kuolio sveikinimo kalbą, kom. J. Kačinskas padėjo už aukštą jo kūrybos įvertinimą. Vilniaus styginis kvartetas laureato garbei atliko vieną iš naujausių J. Kačinsko kūrinių.

DVI STAMBIOS AUKOS

Nepriklausomybės dieną, Vasario 16, Bostono "Lietuvos Vaikų Globa" (buvusi "SOS-Vaikai") gavo dvi stambias aukas. Pirmoji, \$1059 suma buvo įteikta Providence, RI Šv. Kazimiero bažnyčioje minėtos organizacijos vicepirm. Marijai Tovaresh-Ashmanskas ir Redai Veitienai, po jų paskaitos ir vaizdajuosčių rodymo. Antrąją, \$5000 auką įteikė Vincentas ir Alvydas Kazakaičiai Lietuvių Pilie-

čių Klubo salėje iškilmingo Vasario 16-osios minėjimo metu. "Globos" valdyba išreiškia didžią padėką šioms dosniems aukotojams ir visiems jos rėmėjams.

ASMENIŠKA PARAMA LIETUVAI

Greta nemažų aukų išėmė Lietuvos organizacijoms, kaip Caritas ir Lietuvos ambasados, bostoniečiai A. ir V.G. yra pasiuntę daugybę siuntinių ne tik savo giminėms, bet ir nepažįstamiems. Jų siuntinius gavo

rezistentai Antanina Garbutė, Gintaras Iešmantas, Petras Plumpa, Vladas Lapienis, jau miręs ministras Juozas Urbšys ir kt. 1989 metais tie dosnūs šelpėjai pasiuntė 220 siuntinių už \$5800, 1990 m. – 183 siuntinius už \$5300 ir 1991 m. – 80 siuntinių už \$7020. Asmenišką šalpą tęsiama ir bus reikalinga Lietuvos žmonėms dar šiais ir ateinančiais metais. L.Ž.

RENGINIAI

Kovo 29, sekmadienį, 3 val. p.p. First & Second Church Bostone, 66 Marlborough St., įvyks II-asis (estų) Pabaltiečių serijos koncertas, kurį atliks Avo Kittask (baritonas) ir Charles Kipper (pianistas).

Balandžio 5, sekmadienį, tuo pat metu toje pačioje salėje koncertuos latvių pianistų duetas Arianna Goldina ir Remy Loumbrozo. Šiuo trečiuoju koncertu Naujosios Anglijos Amerikos Pabaltiečių Draugija (Baltic American Society of New England, Inc.) užskleidžia 33-ąją 1991-1992 metų koncertinį sezoną. Naujam sezonui Draugijos pirmininke išrinkta Irena Veitienė. L.Ž.

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

Eglė Laniauskienė – Grandinėlės veteranų ir Šv. Kazimiero Lituanistinės mokyklos vaikų grupių mokytoja.

V. Pliodžinsko nuotr.

MAŽOJI ŠOKIŲ ŠVENTĖ CLEVELANDE

Rita Kliorienė sutiko padėti Grandinėlės repeticijų ir koncertų akordeonistui Rimui Biliūnui susiorganizuoti ir atlikti šokėjams reikalingą muzikinę palydą.

Clevelando Mažosios šokių šventės pranešėja bus Eglė Laniauskienė. Mūsų apylinkių lietuviai, kurie dėl vieno ar kitų priežasčių negalės nuvykti šokių šventėn Chicagon, galės pamatyti jos dalį Clevelande. Tikime, kad tie, kurie mėgsta lankytis svečių koncertus, ateis pasidžiaugti ir savoje aplinkoje augintais vaikais, jaunuoliais, suaugusiais šokėjais.

Grandinėlė pirmą kartą pasirodė scenoje 1953 m., vasario 15 d., Clevelando Music Hall sacenoje, tautų festivalyje. Šiais metais grupė pradėjo 40-tuosius veiklos metus. Laiko bėgyje keitėsi šokėjų veidai, keičiasi ir vadovai. 1990 metų rudenį, po neužmirštos Grandinėlės kelionės į Lietuvos šokių šventę Vilniuje, ansamblio įkūrėjas, meno vadovas ir choreografas Liu das Sagys perdavė šokių mokymą ir studentų grupei vadovavimą paties išaugintoms, jaunoms lietuviško šokio entuzijastėms. Renė Motiejūnaitė-Booth perėmė pagrindines vadovės pareigas ir sėkmingai dirba su šokėjais jau dveji metai. Audra Gedrytė padeda mokyti ir talkina šokių pastatyme. Siga Bankaitytė-Andrew ve da repeticijų pradžios gimnastiką ir tvarko šokėjų sceninę išvaizdą pasirodymuose. Jų visų damaus darbo vaisiai matėsi pasirodymuose

se tautų festivalyje Clevelando Palace teatre, 16 vasario šventės minėjime DMNP parapijos auditorijoje. Vyrų scenos drabužius tvarko Janė Motiejūnienė ir Birutė Vedegienė.

Jaunos vadovės ir mokytojos, ruošdamos pasirodymų programas, dar vis glaudžiai bendradarbiauja su Sagiais, naudojasi jų žiniomis ir patirtimi, įgyta dirbant su Grandinėlės ansambliu 37 metus. Aleksandros Sagienės rankose dar tebėra visa Grandinėlės veiklos koordinacija ir administracija. Savo įsipareigojimus ji norėtų užbaigti su IX šokių švente.

Grandinėlėje dar tebedirba dalis patyrusių ir scenai paruoštų šokėjų. Vadovai ir mokytojos jie yra didelė parama. Stengiasi ir jaunesnieji grupės nariai galimai greičiau įsijungti į bendrą

STIPENDIJOS STUDIJOMS AMERIKOJE

Šiandien, tai yra vasario 27 dieną per Amerikos ambasados paskelbiama nauja programa – Benjamin Franklin Fellowship stipendija – konkursas studijoms Amerikoje. Šią programą finansuoja (po septynis milijonus dolerių 1992-iesiems ir 1993-iesiems metams) JAV valdžia per Amerikos Valstybės departamento informacijos agentūrą (USIA). Programą administruoja USIA kartu su Soroso fondu, International Research and Exchanges Board (IREX) ir American Council for Collaboration in Education and Language Study (ACCELS). Programos tikslas skatinti demokratijos augimą ir laisvos rinkos ekonomiką buvusioje Sovietų sąjungoje.

Bus paskirta 150-170 stipendijų asmenims iš eks-sovietijos, įskaitant ir Pabaltijo kraštus, siekiantiems mokslinio laipsnio keturioje specifinėse srityse: ekonomikos, verslo administravimo (business administration), teisės (law) ir valdymo, menedžmento (public administration). Ši programa, lietuviškais terminais kalbant, yra skirta aspirantams (post-graduate studies). Amžiaus apribojimų nėra, tačiau kandidatai privalo būti baigę aukštąją mokyklą.

Skatiname Lietuvos specialistus kuo gausiau pasinaudoti šia puikia galimybe studijuoti Amerikoje.

Pareiškimo formos (applications) gaunamos nemokamai Soroso fonde Vilniuje (Jakšto gatvė). Pareiškimai turi būti gražinti Soroso

fondan iki balandžio 10-tos dienos. Pirmąjį "atsisijimą" atliks Amerikoje specialus atrankos komitetas, sudarytas iš universitetų ir organizacijų atstovų. Po to kandidatams laikys anglų kalbos įgūdžių TOEFL (Test of English as Foreign Language) ir standartinį bendro išsilavinimo GRE (Graduate Record Exam) egzaminus. Šiuos egzaminus administruos ACCELS organizacija nemokamai Vilniuje gegužės ir birželio mėnesiais. Beje, yra specialūs leidiniai, padedantys susipažinti ir pasiruošti TOEFL ir GRE. Rezultatai bus pranešti liepos mėnesį, o rugpjūtyje aspirantų jau laukiama Amerikoje. Studentai bus išskirstyti po įvairius universitetus. Stipendija padengs ke-

lionės, mokslo, knygų, pragyvenimo išlaidas ir dar liks smulkiom išlaidom. Daugiau ir patikslintos informacijos galima gauti Soroso fonde, kuris administruos šią programą Pabaltijo šalyse.

USIA skelbiasi nenaudojanti jokių specifinių apribojimų ar kvotų – stipendijos skirstomos grynai pagal kvalifikacijas. Tačiau, kaip atrodo, stipendijos bus išdalintos po lygiai keturioms specializacijos sritims. Geo grafinis paskirstymas atitiks kiekvienos buvusios respublikos dydį ir pabrėžiama, kad kiekviena respublika gaus bent po vieną stipendiją. Pagal mūsų neoficialius šaltinius Pabaltijo kraštams turėtų tekti mažiausiai 19 - 20 vietų.

Vitolis E. Vengris, JAV
LB Krašto Valdyba,
Vicepirmininkas
Mokslo Reikalams

Užgavėnių blynų baliuje Clevelande buvo virš 200 svečių. Nuotraukoje vyriausia šeimininkė Bronė Mainelienė, Apolonija Sembergienė ir Jonas Juodišius.

V. Bacevičiaus nuotr.

A t n a u j i n d a m i prenumeratą ir kitomis progomis Dirvai aukojo:

Kelertas A., Brookfield	40.00
Vaineikis J., Chicago	10.00
Mankus S., Chicago	20.00
Simonaitis O., Chicago	5.00
Simonaitis A., Rockford	20.00
Dovydaitis V., San Clemente	20.00
Švarcas P., Thousand Oaks	50.00
Baras S., Oak Brook	20.00
Janušauskas V., Canada	6.00

Janušis V., Cleveland	10.00
Kuprevičius A., Cleveland	5.00
Maziliauskas J., Canada	9.00
Rack V., Eastlake	5.00
Rutenis V., Ladne	70.00
Vaičius S., Chicago	20.00
Babickas P., Worcester	20.00
Gulbinas R., Moorestown	50.00
Kasnickas S., Harbert	5.00
Vilčinas V., Racine	5.00
Vilinskas St. Windsor	10.00
Dubauskas L., Clarendon H.	5.00
Kasperis J., St. Pete.	10.00
Kavaliūnienė A., Clev.	5.00
Mačiulaitis J., Sunny H.	10.00
Pakalka J., Beverly Shore	10.00
Sidzikauskas P., Glendale	5.00
Zidonis M., New Haven	10.00
Am. Lith. Club of Florida	25.00
Baltikauskas T., Baltimore	5.00
Bliudakis A., Chicago	10.00
Kuprėnas K., Craton-on-Huds	5.00
Naujokaitis J., Clev.	8.00
Nesavas J., Detroit	20.00
Paškus J., Pompano B.	10.00
Pemkus A., Arlington	20.00
Rociūnas V., Independence	10.00
Ruška B., Canada	10.00
Trainy M., Cleveland	20.00
Vabalas A., Venezuela	40.00
Ziugžda B., Cleveland	5.00

Visiems aukotojams
nuosirdžiai dėkojame

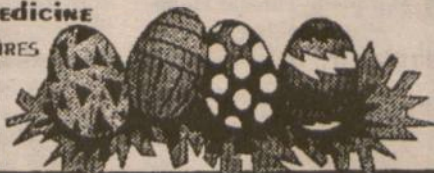
"TORVIL" LTD.

YOU CAN DO EVERYTHING BY PHONE

TORVIL Ltd. sends its' best Easter wishes to all our friends.

At the same time we would like to inform you of our new catalogue TORVIL 92'. This catalogue includes:

- Food • SWEETS • CIGARETTES • LIQUOR • KITCHEN & BATHROOM Supplies
- CLOTHING • SHOES • BEDDING • HARDWARE & APPLIANCES • BICYCLES
- TOYS & STATIONERY • POTS & PLATES • MEDICINE
- AGRICULTURAL EQUIPMENT & PARTS • TIRES
- CARPET & FLOOR COVERINGS • INSURANCE
- FORWARDING OF MONEY & PARCELS
- AND MUCH MORE

CALL TOLL FREE CANADA 1-800-661-0210
U.S.A. 1-800-972-9284 OR 1-800-932-7995

CANADA Head Office: 63 Galaxy Blvd., Unit #7, Rexdale, Ontario M9W 5P1 Tel: (416) 798-3320 Fax: (416) 798-3321
Branch: 404 Roncesvalles Ave., Toronto, Ontario M6R 2M9 Tel: (416) 534-3840 Fax: (416) 533-4910

U.S.A. Head Office: 2136 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622 Tel: (312) 278-5258 Fax: (312) 278-0875
Branch: R&R INTERPOSTER 1655 Broadway, Buffalo, N.Y. 14212 Tel / Fax (716) 894-9880

RELIABLE SERVICE TO YOUR HOMELAND

NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

CLEVELANDE ir apylinkėse

**LIETUVIŲ FONDO
RENGTAS KONCERTAS**
kovo 8 d. Clevelande, pra-
ėjo dideliu pasisekimu, ka-
da kiekvieną savaitę pilna
parengimų. Dalyvavo virš
300 rinktinės publikos.

Lietuvos vastybės ope-
ros solistai – Irena Milkevi-
čiūtė ir Vaclovas Daunoras,
akompanuojant Robertui
Bekioniui, atliko pusantros
valandos dainų ir operų ari-
jų gražią programą.

Susirinkusieji į koncertą
svečius solistus, ilgais ploji-
mais nenorėjo paleisti nuo
scenos. Dainininkai buvo
šykštūs ir nepasisekė išpra-
šyti nieko daugiau, negu bu-
vo programoje surašyta.

Po koncerto buvo vaišės
ir ilgi pokalbiai su progra-
mą išpildžiusiais solistais.

Clevelande Lietuvių Fon-
do rengtu koncertu rūpinosi
atstovė Dalia Puškorienė.

PERORGANIZUOTA ŽAIBO VADOVYBĖ

Š.m. kovo 1 d., įvykusia-
me Clevelando LSK Žaibo
tarybos susirinkime buvo iš-
rinkta nauja klubo valdyba:
Vidas Tatarūnas – pirminin-
kas, Leonardas Kedys – I
vicepirmininkas, Gediminas
Puškorius – II vicepirminin-
kas, Algirdas Bielskus – sek-
retorius, Vytautas Apanavi-
čius – išdininkas, Juozas
Kijauskas ir Romas Apana-
vičius – nariai ypatingiems
reikalams ir Danius Šilgalis
– atstovas prie LB Clevel-
ando apylinkės.

Sekcijų vadovai: krepši-
nio – Vidas Tatarūnas, tink-
linio – Vitas Čyvas, lengvo-
sios atletikos – Algirdas
Bielskus, slidinėjimo – Vy-
tenis Čiurlionis, šachmatų –
Vytautas Nasvytis. Kitų
sporto šakų koordinatoriai:
lauko teniso – Vytas Klio-

rys, plaukimo – Barbara Ta-
raškienė, stalo teniso – Hen-
rikas Pikturka, kėgliavimo
(Bowling) ir raketbolo – Al-
gis Nagevičius, šaudymo –
Algirdas Garlauskas, softbo-
lo / beisbolo – Juozas Vasys.

Vidas Tatarūnas yra 5-
sis Žaibo pirmininkas. Nuo
klubo įsisteigimo – 1950
metų, pirmininkais yra buvę
šie asmenys: Vytautas Janu-
škis 1950 metais, Algir-
das Bielskus 1950-57m.,
Rytas Babickas 1957-1975
m. ir Juozas Kijauskas 1975
-1992 m. amb

REMIA OLIMPINĮ ATSTOVAVIMĄ

Vidas Tatarūnas pranešė,
kad Clevelando Lietuvių
Žuvininkų Klubas, "LITTS
ANGLERS CLUB", kurio
jis yra pirmininkas, prisidė-
dami prie vajeus Lietuvos
Olimpinei Komandai atsto-
vauti mūsų tautą, išsiuntė
penkis šimtus dolerių
(\$500), linkėdami sėkmės
garsinant Lietuvos vardą
tarptautinėje arenoje.

SLA-14 KUOPA

kovo 22 d. 12 val. Lietuvių
Namuose šaukia narių susi-
rinkimą. Darbotvarkėje Pil-
domosios Tarybos rinkimai
ir dividendo išmokėjimas.

GERAS PIRKINYS RICHMOND HTS.

3 miegamųjų, valgomas,
svečių kambarys, salionas,
1 1/2 vonios, ugniavietė.
2 garažai 2 mašinom,
tuščias.

Skambinti East Shore Realty
Juozas Mikonis

481-6900 – 531-2190

EARN EXTRA INCOME

Earn \$200-\$500 weekly
mailing travel brochures.
For information send a stamped
addressed envelope to:
Galaxy Travel, Inc. P.O.Box
13106, Silver Springs, MD
20911-3106 (10-17).

Vyr. Skautės Židinietės gamina riestainius Kaziuko mugei. Iš kairės: Zita Aleknaitė (viešnia iš Lietuvos) D. Dundurienė, A. Maurutienė, G. Plečkaitienė, A. Bakūnienė ir E. Nainienė.

V. Bacevičiaus nuotr.

Neringos skaučių tunto skautės ir Pilėnų skautų tunto skautai
kviečia visus atsilankyti į tradicinę

KAZIUKO MUGĖ

Kuri įvyksta kovo 29 d. 11 val. tuoj po šv. mišių iki 1 val. po pietų
Dievo Motinos parapijos salėje.

Mugėje rasite skaučių ir skautų pagamintus muginukus.

Be to bus ir šilti valgiai.

Savo apsilankymu Jūs paremsite lietuvišką skautiją.

PARENGIMAI

1992 M.

• KOVO 17 ir kovo 24 d. 7:30
v.v. Dievo Motinos parapijos audi-
torijoje šokių pamokos ir baliniai
šokiai.

• BALANDŽIO 25 d. Grandi-
nėlės parengimas Mažoji šokių
šventė

• BALANDŽIO 26 d. Šv. Jurgio
parapijos Atvelykio Stalas 11:30
v.r. iki 3:30 p.p.

• BIRŽELIO 14 d. Sekmadienį 2
vak, p.p. Baisiojo birželio minėji-

mas – ekumeninės pamaldos Dievo
Motinos šventovėje rengia Clevel-
ando Pabaltiečių Komitetas

• LIEPOS 26 d. sekmadienyje
12-ą valandą popiet, Žalgirio šaulių
kuopa rengia gegužinę prie ežero
Beachland parke – 17815 Canter-
bury Rd. Cleveland.

• RUGPIUČIO 2 d. – sekma-
dienyje 12-ą valandą popiet LKVS
"REMOVE" Cleveland'o skyrius
rengia gegužinę prie ežero – Beach-
land parke, 17815 Canterbury Rd.
Cleveland.

• SPALIO 10 d. šeštadienį 7 val.
vak. Pabaltiečių Bendravimo Vak-
aras – Latvių salėje. Rengia Clevel-
ando Pabaltiečių Komitetas.

• LAPKRIČIO 21 d. LKVS-gos
"REMOVE" Clevelando skyrius
rengia Lietuvos Kariuomenės
Šventės minėjimą Lietuvių Namuo-
se – Clevelande.

Skaitykite ir platinkite
DIRVĄ

TAUPA

Lithuanian Credit Union

Lietuvių Kredito Kooperatyvas
767 East 185th Street
Cleveland, Ohio 44119

481-6677

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

Della E., William J. Sr.,

William J. Jakubs Jr. ir

Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai

936 East 185th Street, Cleveland, Ohio 44119

Tel. (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama
teikianti jaukią atmosferą liūdesio
valandoje. Didelė aikštė automobi-
liams pastatyti.

RITA MATAS - Broker - G.R.I. - C.R.A.

MATAS REALTORS

2412 CEDARWOOD ROAD
PEPPER PIKE, OH 44124
(216) 473-2530

18021 MARCELLA ROAD
CLEVELAND, OH 44119
(216) 486-2530

ADV. VYTAS MATAS – teisinis patarėjas

DIRVA

AMBASADORIUS STASYS LOZORAITIS BALTUOSE RŪMUOSE PASAKYTOS KALBOS ĮTEIKIANT SKYRIAMUOSIUS RAŠTUS

Kovo mėn. 11 d., Lietuvos ambasadorius Jungtinės Amerikos Valstijose, p. Stasys Lozoraitis, įteikė Prezidentui George Bush'ui skiriamuosius raštus.

13 val. ambasadorius atvyko Valstybės Departamento Protokolo skyriaus atstovė, su kuria S. Lozoraitis turėjo trumpą pokalbį. Jo metu jis poniai pristatė visus ambasados darbuotojus.

Baltųjų rūmų sode, ambasadoriaus laukė garbės sargyba. Prie įėjimo į rūmus plėvesavo Lietuvos vėliava. Pasisveikinęs su jo laukiančiais Prezidento padėjėjais, S. Lozoraitis buvo Protokolo šefo nuvestas į "raudonąjį rūmų kambarį" kuriame pasirašė garbės knygoje. Po to jis buvo įvestas pas Prezidentą, kuriam įteikė skiriamųjų raštų originalą.

Pokalbyje su Prezidentu, ambasadorius papasakojo savo apsilankymo Lietuvoje išpūdžius, pabrėždamas, kad jos gyventojai gerai supranta, kad dabartinė sunki padėtis yra neišvengiama ir su optimizmu bei pasiryžimu žiūri į ateitį. Jis dar kartą pažymėjo, kad svetimos kariuomenės išvedimas iš Lietuvos yra viena svarbiausių problemų. Prezidentas Bush'as teiravosi apie ekonominę padėtį ir pabrėžė, kad JAV vyriausybė gerai supranta Baltijos valstybių sunkias problemas ir stengsis joms padėti.

Tąja proga Prezidentas ir ambasadorius pasikeitė trumpų pareiškimų tekstais. Jų vertimai yra pateikiami žemiau.

Pokalbyje dalyvavo Prezidento artimiausi bendradarbiai.

AMBASADORIAUS
STASIO LOZORAIČIO
ŽODIS JUNGTINIŲ
AMERIKOS VALSTIJŲ
PREZIDENTUI

Pone Prezidente,

Aš turiu garbę įteikti Tamstai skiriamuosius raštus, kurie mane akredituoja kaip Lietuvos nepaprastąjį ir įgaliotąjį ambasadorių Jungtinės Amerikos Valstijose.

Man buvo patikėtas svarbus uždavinys – toliau stiprinti Lietuvos jau ir dabar glaudžius bei draugiškus ry-

šius su Jungtinėmis Valstijomis. Mano šalies visuomenė seniai žiūrėjo į Amerikos Demokratiją kaip į laisvės švyturį pasaulyje. Neramiais laikotarpiais Jungtinės Valstijos buvo užuovėja daugeliui mano tautiečių. Jie yra dėkingi už visą pagalbą ir užuojautą, kurią Amerikos visuomenė jiems suteikė istorijos tekmėje.

Šiandien esame liudininkai vieno iš istorijos didžiausių sąjūdžių už laisvę ir demokratiją. Šis momentas pasižymi nepaprastai svarbiais ir toli siekiančiais įvykiais, kurie paveiks daugelio žmonių ir daugelio tautų likimą.

Su dideliu pasididžiavimu galiu tvirtinti, kad kovoje už tautines ir žmogaus teises, Lietuva visados stovėjo pirmoje eilėje. Ir su pasididžiavimu galiu pabrėžti tai, kad siekdamį Lietuvos nepriklausomybės tikslo, mano tautiečiai atsidėjo jėgos pavartojimo. Jie įrodė, kad moralinės vertybės gali būti labai stiprus ginklas.

Patyrusi žiaurią ir ilgą priespaudą, Lietuva pažino laisvės vertę. Todėl ji yra rimtai įsipareigojusi stiprinti demokratines institucijas savoje žemėje ir tose buvusios Sovietų Sąjungos srityse, kuriose neseniai buvo paskelbta nepriklausomybė.

Vardan visų priespaudos aukų, širdyje nešdama tuos idealus, kurie padarė Ameriką galingą, Lietuva yra pa-

siryžusi dalyvauti visose pastangose, kurių siekis yra taikinga, laisva, demokratinė ir ekonominiai stipri tautų tarptautinė bendrija.

Esu tikras, Pone Prezidente, kad iš visos širdies mus rems Amerikos visuomenė.

PREZIDENTO
ATSAKYMAS Į NAUJAI
PASKIRTO LIETUVOS
RESPUBLIKOS
AMBASADORIAUS
STASIO LOZORAIČIO
ŽODĮ JO SKIRIAMOJO
RAŠTO ĮTEIKIMO
PROGA

Pone Ambasadoriau,

Man yra garbė priimti Jūsų skiriamąjį raštą ir Jus pasveikinti kaip Lietuvos Respublikos ambasadorių. Man yra malonumas priimti ambasadorių, kuris tęsia ištikimos tarnybos Lietuvai įžymią šeimyninę tradiciją.

Lietuvos nepriklausomybės atstatymas buvo pastarųjų kelių mėnesių dramatiškų įvykių laiminga pasekmė. Jums paskelbus nepriklausomybę ir suverenoms pasaulio valstybėms Jus sveitina priėmus atgal į savo tarpą, mes Jungtinės Valstijose tai stebėjome su pasididžiavimu ir malonumu.

Žinoma, perėjimas į demokratiją bei rinkos ekonomiką neįvyks be sunkumų. Jūsų nepriklausomybę lydi ir pareigos, kurios kadaise buvo iš Jūsų atimtos ir Jus išbandantys sprendimai, kurie negali būti lengvabūdiškai daromi. Tačiau, mes paremiam Jūsų pasiryžimą pradėti eiti savarankiškumo keliu.

Esu laimingas, kad mūsų pastangos Jums padėti atstatyti Jūsų ekonomiką jau prasidėjo. Šalia oficialios pagalbos, mes neseniai pasirašėme susitarimą, kuris sudarys palankesnes sąlygas privačiai investicijai iš užsienio plaukti į Lietuvą. Mūsų valdžios Lietuvai prižadėta parama žemės ūkio

srityje bus pagreitinta ir paramos kiekis padidintas.

Mes žiūrime į Lietuvos saugumą bei teritorinį integralumą kaip į svarbų mūsų užsienio politikos aspektą. Su malonumu stebėsiu Jūsų šalies sugrįžimą į Europos valstybių tarpą kaip pilna-

teisę partnerę.

Man bus malonu bendradarbiauti su tokiu įžymiu diplomatu koku Jūs esate, ir tikiuos, kad mūsų abi šalys daug metų galės gerėtis gerais santykiais.

Broliai

A. A.
R. KUBERTAVIČIUI

Lietuvoje mirus, seserį DALIĄ MAURUKIENĘ su šeima ir visus gimines nuoširdžiai užjaučiame ir liūdesiu dalinamės

*Birutė ir Antanas Diškėnai
Kostas Gasparaitis
Genovaitė ir Vincas Gruzdžiai
Irena Jakštienė
Dagmara ir Tadas Jurčiai
Vincentina ir Jonas Jurkūnai
Leokadija ir Antanas Kašubai
Genovaitė ir Cezaris Modestai
Janina Staškus
Vladas Staškus
Onutė Šiaudikienė
Lialė ir Juozas Žvyniai*

Mylimai Mamytėi

A. A.
MARTAI ŠVARCIENEI

mirus, jos sūnui kolegai DR. POVILUI ŠVARCUI ir dukrai VANDAI TERVIDIENEI su šeimomis bei kitiems giminėms reiškiame nuoširdžią užuojautą

*Lili ir Vladas Bložės
Aldona ir Vytautas Mauručiai*

Architektui

A.A.
RIMUI KUBERTAVIČIUI

Lietuvoje mirus, jo seseriai DALIAI KUBERTAVIČIŪTEI – MAURUKIENEI, jos vyrui JONUI ir visiems artimiesiems reiškiame nuoširdžiausią užuojautą.

A.M., A.V., D. Kiršoniai

Mylimai motinai ir seseriai

A. A.
ANELEI GAIDŽIŪNAITEI –
BUTKIENEI

mirus, jos brolių BALĮ GAIDŽIŪNĄ ir sūnų ANTANĄ BUTKĄ nuoširdžiai užjaučia

*Liuda ir Vincas Apaniai
Aldona ir Vytautas Mauručiai
Joana Račylienė
Olė ir Pranas Razgaičiai
Ona ir Vacys Rociūnai
Angelė ir Vytautas Staškai
Irena ir Česlovas Šatkai*

A. A.

ANELEI GAIDŽIŪNAITEI
– BUTKIENEI

mirus, jos broliui Dirvos redaktoriui BALIUI GAIDŽIŪNUI ir kitiems giminėms reiškiame nuoširdžią užuojautą.

*Vilties Draugijos valdyba ir
Dirvos bendradarbiai*